

Ikt. sz.: GAB-42/3-4/2022.

GAB-1/2022. sz. ülés
(GAB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 8 óra 03 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Szijjártó Péter expozéja</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	10
<i>Szijjártó Péter reflexiói</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	25
<i>Nagy Márton István expozéja</i>	25
<i>Hozzászólások</i>	29
<i>Nagy Márton István reflexiói</i>	38
<i>Határozathozatal</i>	45
<i>Az ülés berekesztése</i>	46

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Molnár Ágnes (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Dávid Ferenc (DK), a bizottság alelnöke
Erős Gábor (Fidesz)
Dr. Kiss János (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

F. Kovács Sándor (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)
Barcza Attila (Fidesz) dr. Molnár Ágnesnek (Fidesz)
Witzmann Mihály (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) Tordai Bencének (Párbeszéd)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt
Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt
Grexa Liliána ukrán nemzetiségi szószóló

Megjelentek

Magyar Levente államtitkár, miniszterhelyettes (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Joó István helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Fónagy János államtitkárjelölt
Dr. Túri Anikó államtitkárjelölt
Lóga Máté államtitkárjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó reggelt kívánok mindenkinek! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági bizottság mai ülésén, elsősorban új képviselőtársaimat, alelnök urat, dr. Dávid Ferenc urat és képviselőtársainkat a bizottságban.

Mi vagyunk az elsők a parlament bizottságai közül, akik megkezdik a miniszteri meghallgatásokat, hiszen a kormányalakításnak az a feltétele, hogy valamennyi, miniszterelnök úr által felkért minisztert a szakbizottságok meghallgassák, és alkalmasnak ítélik a pozíció betöltésére.

Elsőként Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat köszöntöm a bizottság előtt Magyar Levente miniszterhelyettes úrral és Joó István helyettes államtitkár úrral. A miniszter úr nem ismeretlen a bizottságunk számára, hiszen ez a sokadik meghallgatása, miniszterként is minden évben, ahogy ebben a ciklusban is, beszámolt a minisztérium teljesítményéről.

A forgatókönyv a szokásos menetrend szerint zajlik, képviselőtársaimat is szeretném erről tájékoztatni. Tehát a miniszteri meghallgatások menete úgy folyik a bizottságban, hogy először a miniszter úr kap szót, elmondja az expozét, a felvezetőjét, utána képviselőtársaim kapnak szót - valamennyien egy alkalommal -, kérdéseket tehetnek föl, illetve véleményt mondhatnak, és a vélemények, kérdések körének lezárását követően a miniszter urat majd arra kérem, hogy válaszoljon az elhangzott kérdésekkel.

Az ügyrenddel kapcsolatban van-e valakinek észrevétele, kifogása? *(Senki sem jelentkezik.)* Köszönöm szépen.

Az írásbeli meghívót mindenki megkapta. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e bárkinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, ki az, aki ezzel a tartalommal elfogadja a mai ülés napirendjét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem látok ilyet. A bizottság egyhangú döntésével fogadta el a mai ülés napirendjét. Így semmi akadálya nincs annak, hogy munkánkat megkezdjük.

Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Ahogy az imént említettem, elsőként Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt úr kinevezés előtti meghallgatására kerül sor. Miniszter úr, öné a szó!

Sziijártó Péter expozéja

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, megtiszteltetés számomra, hogy miniszterjelöltként immár harmadik alkalommal vehetek részt meghallgatáson itt, a Gazdasági bizottságban. Erre ugyebár azóta van szükség, hogy a kormány, illetve a kormányfő meghozta azt a strukturális döntést, amely szerint a külgazdasági és a külügyi területek közös portfólió alá tartoznak a kormányzati munka során.

Az elmúlt években számos olyan kihívással kellett szembenéznünk, amely kihívásoknak rendkívül komoly hatásuk volt a világgazdaság egészére. Nem akarnék hosszabb időre visszanyúlni, ezért csak arra szeretnék utalni, hogy a világvjárvány, amely ránk rúgta az ajtót és amely egy nemzedékünk számára ismeretlen mértékű és mélységű egészségügyi válsághelyzetet hozott el, a világgazdaság teljes átalakulását is magával hozta. Ez a világgazdasági válság egy teljesen új világgazdasági korszakot, egy teljesen új időszámítást indított el. Mára elmondhatjuk, hogy a magyar gazdaság a maga javára tudta fordítani azokat a változásokat, amelyeket ez a világvjárvány indukált, és megerősödve jött ki ebből a válságból is. Ez egyébként egy közös vonása mindazoknak a kihívásoknak, mindazoknak a válságoknak, amely kihívásokkal és válságokkal az elmúlt tizenkét esztendőben szembe kellett néznünk - Magyarország mindig erősebben jött ki belőlük, mint ahogyan beléjük került.

Ha maradunk tisztán a gazdasági aspektusoknál, és feltesszük azt a kérdést, hogy vajon mi vezetett oda, hogy ezek a válságkezelések mind-mind sikeresek voltak, akkor persze több tényezőt is megnevezhetünk. De ha csak a legfontosabb tényezőt kellene megneveznünk, akkor azt mondanám önöknek, hogy ezeknek a sikeres válságkezeléseknek az volt a kulcsa, hogy az állami költségvetési erőforrásokat nem a munkanélküliség finanszírozására, hanem a munkanélküliség megelőzésének a finanszírozására fordítottuk. Emlékszünk azokra a vitákra, amelyeket 2020 tavaszán folytattunk a parlamentben, amely viták arról szóltak, hogy a világvjárvány nyomán kialakuló világgazdasági válságnak a kezelése során segélyekre kell-e fordítanunk az állami költségvetési forrásokat, vagy a beruházások támogatásával inkább a munkahelyek megmentésére koncentráljunk.

Azt a vitát akkor ott megvívtuk, és ennek a vitának a nyomán a magyar gazdaságtörténet legjelentősebb beruházásösztönzési programját indítottuk el, hiszen úgy döntöttünk, hogy a válság nem ok arra, hogy feladjuk az azt megelőző tíz év sikeres gazdaságpolitikáját, hanem inkább arra szolgáltatót okot, hogy megerősítsük a kormányzat programjának a gazdaságpolitikai alapvetését és filozófiáját. Ezért aztán a munkaalapú társadalom, a munkaalapú gazdaság létrehozását elősegítő munkahelyteremtésre építettük továbbra is a gazdaságpolitikánkat, a munkahelyteremtés azonban csak úgy lehetséges, hogyha az országba beruházások jönnek, beruházások meg akkor jönnek az országba, hogyha erre megfelelő környezetet alakítunk ki. *(Tordai Bence megérkezik az ülésre.)*

Ma Magyarországnak nagy versenyelőnye, hogy az Európai Unió legalacsonyabb adóit mind a személyi jövedelemadó, mind a társasági adó tekintetében itt, Magyarországon kell fizetni, a 9 százalékos egykulcsos társasági adó mindig egy nagyon fontos ütőkártya a beruházásokért folytatott versenyek során. Az elmúlt tizenkét évben rendkívül gyorsan fejlődő infrastruktúra mind a közúti, mind a vasúti szállítás tekintetében szintén vonzereje az országnak, mint ahogy a munkaerő jó színvonalú képzettsége és szorgalma. Emellett amivel nagyon kevesen tudnak versenyezni velük itt, Európában, az a politikai stabilitás, hiszen a politikai stabilitás kiszámíthatósághoz vezet, az ígéretek betartásához vezet és gyors döntések meghozatalát teszi lehetővé.

Szeretném felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a 2021-es esztendőben a magyar gazdaság legsikeresebb évét tudhattuk magunk mögött, és ez nem egy politikai állítás, hanem ezt a számok támasztják alá. A gazdaságpolitika az egész politikai térképnek az az ágazata, az a területe, ahol talán a legtényszerűbb vitákat lehet lefolytatni, hiszen itt mégiscsak számok vannak, azok pedig nemigen hazudnak.

2021-ben a világgazdaság még mindig rendkívüli kihívásokkal küzdött, hiszen emlékezzünk rá, a legderülátóbb előrejelzések is azt mutatták, hogy majd idén, tehát 2022 végére éri el talán a világgazdaság a világvjárvány előtti teljesítménye szintjét,

tehát 2021 befele mutató esztendő volt még, és 2021-ben a magyar gazdaság soha nem látott mértékű növekedést, 7,1 százalékot tudott felmutatni. Emellett pedig megdőlt minden idők exportrekordja: a tavalyi esztendőben 119 milliárd eurónyi exportot tudott felmutatni a magyar gazdaság, amely a világon a 35. legjobb teljesítmény. 94.-ek vagyunk a lakosságszám tekintetében, tehát világosan látszik a magyar gazdaság versenyképessége a nemzetközi fronton. Ez a 35. hely, hogy nagyjából be tudjuk lőni az értékét: 35 olyan ország van a világon, amely százmilliárd euró fölötti exportot tud felmutatni, ebben a körben Magyarország immár ötödik éve folyamatosan jelen van.

Ez a 119 milliárd eurós export azt is jelenti, hogy egy év alatt 14 százalékkal, míg 2010-hez, tehát az akkori kormányváltáshoz képest 67 százalékkal nőtt a magyar kivitel mértéke. Hogyha azt vizsgáljuk, hogy mely országokban történt a legnagyobb növekmény, akkor azt látjuk, hogy a világ legnagyobb gazdaságait tömörítő G7-es országok közül négy, valamint hat szomszédos és két V4-es ország található az első tizenkét helyen. Azon a világranglistán, amelyen azt mérik, hogy az export milyen mértékű szerepet vállal a GDP növelésében, ott a 10. helyen állunk egy 79 százalékos aránnyal.

Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat arról is, hogy a korábban sok vitát kiváltó nyitások politikája is egyértelmű sikert hozott, hiszen 2010-hez képest keleti irányban 45, déli irányban pedig 93 százalékkal tudtuk növelni a magyar kivitelt és tudtunk hozzájárulni a magyar gazdaság növekedéséhez.

Az idei esztendő elején is kitart a lendület, hiszen az első két hónap adataival rendelkezünk, amikor is 22 milliárd eurónyi exportot tudott felmutatni a magyar gazdaság. Soha korábban, egyetlen év első két hónapjában sem volt ilyen magas ez az adat, ez a tavalyi rekordhoz képest 18 százalékos növekedés.

Tisztelettel tájékoztatom képviselőtársaimat arról is, hogy a tavalyi esztendőben harmadikként megdőlt a beruházási rekord is, 1886 milliárd forintnyi beruházásról született megállapodás kormányzati támogatással, ez 96 nagyberuházásról szóló megállapodást jelent. A kormány az 1886 milliárd forintnyi beruházáshoz 271 milliárd forintos vissza nem térítendő támogatást biztosít. *(Dr. Seszták Miklós megérkezik az ülésre.)*

Csak az összevetések megkönnyítése érdekében, a lengyel beruházásösztönzési ügynökség is 96 beruházásról kötött megállapodást tavaly, a cseh beruházásösztönzési ügynökség 53, a szlovák pedig 29 beruházási megállapodást tudott összehozni. Tehát ezzel a 96-tal abszolút értékben is elsők vagyunk, holtversenyben a lengyelekkel, ha a lakosságátlagos teljesítményt nézzük, akkor pedig nyilvánvalóan az elsők.

Az idei esztendőben május 16-áig 326 milliárd forintnyi nagyberuházásról született megállapodás, ez 31 projektet foglal magában, az ezekhez biztosított vissza nem térítendő kormányzati támogatás 62 milliárd forint.

Jó néhány tárgyalás van még a csőben, ezek közül van egy-két igazán nagy dobás. A tavalyi esztendőben megdőlt a Magyarországra érkező egyszeri zöldmezős beruházás rekordja, 2,3 milliárd dolláros koreai beruházás folyik Iváncsán. Most ezzel konkuráló beruházási projektekről zajlanak tárgyalások.

Szeretném elmondani önöknek, hogy a tavalyi esztendő volt a harmadik olyan év egymás után, amikor Keletről érkezett a legtöbb beruházás. 2019-ben és tavaly is Koreából jött a legtöbb beruházás Magyarországra, 2020-ban Kínából. Ez mutatja azt a globális folyamatot, amely számpárosokkal úgy írható le, hogy 2007-ben, tehát tizenöt évvel ezelőtt a világon végrehajtott valamennyi beruházás 81 százalékát finanszírozta nyugati tőke, 19 százalékát keleti tőke, jelenleg az összes globális beruházás 70 százalékát finanszírozza keleti, 30 százalékát nyugati tőke. Világosan látszik, hogy nagy távol-keleti vállalatok folyamatosan keresik az európai letelepedés lehetőségét az európai piaci részesedéseik megnövelése érdekében. Magyarország

benevezett ebbe a versenybe, ebben a versenyben sikeres. Ennek nyomán a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártó kapacitásai itt jönnek létre Magyarországon, hiszen a koreai beruházások döntő többségében is ehhez az ágazathoz kötődnek.

A beruházásösztönzési politikánknak a kiegyensúlyozottságát jól mutatja, hogy a második legnagyobb beruházási volumen és ezzel együtt számra a legtöbb beruházás tavaly Németországból érkezett, a 3. helyen az Egyesült Államok áll a beruházási érték szempontjából, és ha magát a beruházások számát nézem, akkor a 2. helyen a magyar vállalatok állnak. Amikor hét-nyolc évvel ezelőtt elkezdtem beruházásösztönzéssel foglalkozni, még nem így volt, tehát a magyar vállalatok nem voltak abban az erőállapotban, hogy igénybe vehessék az ilyen típusú, kifejezetten nagyvállalatok számára létrehozott beruházásösztönzési rendszert, ma pedig már ott tartunk, hogy a második legtöbb projektet magyar vállalatok hozzák.

Látszik a kiegyensúlyozottság területileg: Tolna megye kivételével mindenhol legalább két nagyberuházást tudtunk eljuttatni. Külön öröm számunkra, hogy a megyék rangsorában két északkeleti megye a 2., illetve a 3. helyen áll, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Borsod-Abaúj-Zemplén megye is ott van a dobogón - korábban ez sem volt így.

Ami pedig az iparági szerkezetet mutatja, az elektronika és az autóipar áll az első két helyen, hiszen, még egyszer mondom, az elektromobilitáshoz kapcsolódó beruházásokért vagyunk hatalmas versenyben, és az élelmiszer-ellátási globális válság tekintetében pedig az sem mindegy, hogy az élelmiszeripari beruházások állnak a 3. helyen.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, én azt hiszem, hogy az mindannyiunk előtt világos, hogy Magyarországon a gazdaságpolitikai stratégia szempontjából a kormány és az ellenzék két, egymáshoz képest homlokegyenest ellentétes utat javasol/javasolt az országnak. A választók döntését, azt hiszem, hogy itt most nem kell felelevenítenünk, valószínűleg még mindannyiunkban élénken élnek az április 3-ai emlékek pozitív vagy negatív előjellel, de itt volt egy világos döntés.

Mi úgy tekintünk erre a választási eredményre, mint amely megerősíti ezt a gazdaságpolitikánkat is, ezért azt fogjuk folytatni, különös tekintettel arra, hogy a veszélyek, válságok és kihívások évtizede előtt állunk, amikor a legfontosabb gazdaságpolitikai feladatunk az, hogy megvédjük az eddigi eredményeket, megvédjük a magyar emberek és a magyar vállalatok erőfeszítéseinek eddigi eredményeit és vívmányait, továbbra is sikeresek legyünk a beruházásokért folytatott versenyben annak érdekében, hogy Magyarországon mindenki dolgozni tudjon, aki dolgozni akar.

Ehhez jó alapot ad az idei első negyedéves növekedési adat, ez 8,2 százalék. Az első negyedév tekintetében soha nem volt még ekkora növekedés, tehát ez az újabb rekord jó alap. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy az Ukrajnában zajló háború, az annak nyomán kivetett szankciók, a kelet-nyugati együttműködés gyakorlatilag ellehetetlenülése, az új beszállítói útvonalak megkeresésének kényszere, a kereskedelmi kapcsolatok alapvető szöveteinek felbomlása Európa és Oroszország között mind-mind nehézséget fognak jelenteni az európai és benne a magyar gazdaságnak az elkövetkezendő esztendőben is.

Négy olyan folyamat zajlik most a világban, amely folyamatok alapvető hatással vannak a magyar gazdaságra, és ezekre készülnünk kell. Először is az autóipar forradalmi megújuláson megy keresztül. Magyarországon a feldolgozóipari kapacitásoknak mintegy 28 százaléka kapcsolódik az autóiparhoz. Magyarországról nem túlzás azt állítani, hogy egy európai hatalom az autóipar tekintetében. A magyar gazdaság szempontjából ezért kritikus fontosságú az, hogy az újgenerációs autóipar korszakában is ott legyünk a világ élvonalában, tehát a hagyományos autóipari

beruházásokat követően immáron az elektromos meghajtásra épülő beruházásokat is ide tudjuk hozni Magyarországra.

Jelenleg 50 gigawattórányi elektromosakkumulátor-gyártási kapacitás van Magyarországon, ez a három legnagyobb között van Európában, Lengyelország és Németország mellett Magyarország is ott van a dobogón. Ezek a kapacitások a jelenlegi beruházások nyomán 2025-re 150 gigawattórára fognak nőni.

A második ilyen jelenség az ellátási láncok súlyos zavaraiiban keresendő. Nyilvánvalóan azok az országok tudnak majd a jövőben sikeresek lenni, amelyek le tudják rövidíteni a beszerzési útvonalait, amelyek képesek arra, hogy a saját területükön működő nagy termelővállalatok beszállítóit is oda tudják telepíteni a nagy termelővállalatok mellé. Ez okozott ugyebár olyan furcsa helyzeteket a közelmúltban az Európai Unió külügyminiszteri tanácsában, amikor nyugat-európai kollégák arról beszéltek, hogy vissza kell szorítani a kínai vállalatok jelenlétét Európában, miközben engem a nyugat-európai vállalatok, amelyek itt működnek Magyarországon, folyamatosan arra kérnek, hogy segítsék nekik abban, hogy a távol-keleti, így kínai beszállítóikat ide tudják telepíteni Magyarországra, maguk mellé, hogy a beszállítási útvonalakat fizikailag le tudják rövidíteni.

A harmadik ilyen jelenség, amivel szembe kell néznünk, az egy globális élelmiszer-ellátási válság, hiszen Oroszország és Ukrajna a világ legnagyobb gabonaexportőrei közé tartoznak. Ebben a helyzetben felértékelődnek azok a beruházási döntések, amelyek nyomán elmondhatjuk, hogy ma a magyar élelmiszeripar a dupláját tudja megtermelni a belső fogyasztásnak, de az elkövetkezendő időszakban is kiemelten kell támogatni az élelmiszeripari beruházásokat.

Végül negyedikként az energiaellátás biztonságát szeretném idehozni. Már a háború előtti hónapokban is komoly ellátási válsághelyzetek alakultak ki Európában, emlékezzünk a nyugat-európai reklámfilmekre, ahol azt kérték az emberektől, hogy ha elmegy az áram, menjenek át a szomszédba, és a gyertya mellett bújjanak közös paplan alá.

Nos, Magyarországon ez a helyzet nyilvánvalóan elképzelhetetlen, hiszen mi komoly beruházásokat hajtottunk végre az elmúlt időszakban annak érdekében, hogy egy diverzifikált energiaellátási rendszerünk legyen. Megvannak a hosszú távú szerződéseink és a hosszú távú terveink arra nézvést, hogy hogyan haladunk tovább az önellátás irányába. Nyilvánvaló, hogy ez az energiaellátási válságokkal fenyegető helyzet, amely jelenleg van a világban, megnöveli az új paksi beruházásnak a jelentőségét, annak a radikális felgyorsítására van szükség, hisz képviselőtársaim tudhatják, hogy az általam vezetett minisztérium ebben a tekintetben is új feladatot kap, hiszen a paksi atomerőmű új reaktorainak megépítése, illetve az ezzel kapcsolatos feladatok a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörébe fognak kerülni.

Végezetül pedig szeretném elmondani önöknek, hogy a magyar gazdaság dimenzióváltása szempontjából a kifizetési stratégia sikerének nyilvánvalóan fontos szerepe lesz az elkövetkezendő években. Itt is tudtunk előremenni: a tavalyi esztendőben 302 magyar vállalat külföldi beruházását támogattuk, amelyek összesen 258 milliárd forintos értéket képviselnek, 134 milliárd forintnyi támogatást adtunk mindehhez. Jól látszik a földrajzi fókusz, ezeknek a döntő többsége a Kárpát-medencében került megvalósításra, ugyanakkor a tőlünk távolabbi európai vagy Európán kívüli helyszínek sem ritkák.

A magyar gazdaság nagymértékben támaszkodik a nálunk működő külföldi vállalatokra, ez a magyar történelem vagy a gazdaságtörténet miatt nyilvánvalóan egy determináció. Érdekeltek vagyunk ezeknek a külföldi vállalatoknak a magyarországi sikerében, hiszen ezek a külföldi vállalatok magyar embereket alkalmaznak, itt fizetnek

adót, ide hozzák a csúcstechnológiájukat, ugyanakkor szeretnék, hogyha a magyar gazdaság lelkét alkotó, magyar tulajdonban lévő vállalatok is minél sikeresebbek lennének, nemcsak itt, Magyarországon, hanem a nemzetközi piacokon egyaránt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, hogy immár harmadszor hallgattak meg miniszterjelöltként, és természetesen nagy tisztelettel állok rendelkezésükre a kérdések vonatkozásában.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Most képviselőtársaimnak van lehetőségük arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak. Elsőként Riz Gábor jelentkezett szólásra. Megadom a szót.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Egyrészt örülök, hogy most már hosszú évek óta együtt tudunk dolgozni, hiszen most már több mint tizenkét éve a Gazdasági bizottság tagjaként nem egy alkalommal találkoztunk beszámolót meghallgatva, teljesítményeket mérve.

Két terület tekintetében szeretnék véleményt mondani, illetve biztatást adni. Az egyik az ellátási láncok európai, illetve a világ gazdaságát sújtó széttöredezése, amely komoly kihívást jelent a világ számára, de Magyarország számára is. Pontosan ezért volt fontos, és most már az idő igazolta azt, hogy a keleti és a déli nyitás maximálisan indokolt volt akkor, amikor a hagyományos ellátási láncokba újakat kellett bekapcsolni, hiszen az alapanyag mellé most már bekerült az energia mint következő olyan kritikus pont Európa számára, amely ha van, akkor jó, ha nincs, akkor képes megroggyantani Európa gazdaságát.

Ezért a másik fontos terület, amelyen önök elindultak, az az európai ellátási rendszer energia szempontjából, ahol például a mi térségünkben, Borsod megyében halad át az új észak-déli 400 kilovoltos gerinchálózat, amely fontos Magyarország számára, de összeköt V4-es országokat, éppen az energiabiztonság és az energiaellátottság tekintetében.

A véleményem pedig az, hogy - ahogyan ön is elmondta - két gazdaságfilozófia ütközik egymással. A Fidesz-KDNP most már hosszú évek óta képviselt filozófiája, hogy munkaalapú társadalmat építve, a hazai cégeket helyzetbe hozva igyekszik megerősíteni őket a világgazdaság színpadán. Ezt Ózdon is megtapasztaltam, hiszen egy olyan Ózd kezd kiépülni, amelynek egyik meghatározó eleme a Wellis Zrt., amely nemcsak hazai és európai, hanem világszínvonalon is bizonyított. Ezek meghatározóak, és így most már, ahogyan ön is említette, nemcsak Ózd és térsége, hanem Borsod megye is visszakerült arra a térképre, amely a növekedési potenciálok között szerepel, hiszen sokáig sereghajtók voltunk. Az elmúlt évek igazolták azt, hogy a kapcsolatrendszerek bővítése, a munkaerő felkészítése, a logisztikai rendszerek fejlesztése mind-mind összekapcsolódnak.

Én azt szeretném biztatásként mondani, hogy haladjunk tovább ezen az úton, segítse továbbra is azokat a hazai vállalkozásokat, amelyek képesek felőzni a nemzetközi porond szintjére, és képesek helytállni olyan termékekkel, amelyek most már igazoltan nemcsak összeszerelő, hanem magasabb hozzáadott értéket is képviselnek, ami további kulcskérdés, hiszen az egyetemeink jól teljesítenek e tekintetben is, például a Miskolci Egyetem, amely sok tekintetben hozzáadott értéket, mérnöki teljesítményt tud nyújtani ahhoz, hogy ma a hazai termékek a világpiacon egyre stabilabban helytállnak és forgalomképes termékként jelennek meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dávid Ferenc alelnök úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, alelnök úr!

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Én kérdéseket szeretnék feltenni. A kérdésem két irányra vonatkozna: az egyik, amiről ön beszélt, az energiaellátás kérdése, a másik a külföldi vállalkozások magyar beruházásaival kapcsolatos.

Kezdeném az energiaellátás kérdésével, és talán egy egyszerű szerkezeti kérdéssel. Én egészen biztos vagyok benne, hogy ha önök végrehajtanak egy szerkezeti változtatást, hogy a Paks-projekt önökhöz kerül a minisztériumba, ez nyilvánvalóan nem lehet öncélú, ennek nyilvánvalóan oka van. Én erre az okra azért kíváncsi lennék, és megköszönném, hogyha itt a nyilvánosság előtt tájékoztatna minket, hogy mi indokolta ezt a fajta változást.

Ehhez kapcsolódik persze nyilvánvalóan, hogy itt akkor változtatásról, valamiféle filozófiai változtatásról is szónak kellett lenni, hogy nem maradt úgy, ahogy ez eddig volt. Tehát ha van feladatkör-módosítás, akkor erről kérnék szépen egy rövid tájékoztatást.

A másik ilyen kérdésem lenne, hogy Oroszországgal, hogy visszafogottan fogalmazzak, nem igazán javulnak a kapcsolataink. Hogy képzelem a paksi reaktor továbbfejlesztését a kormány, hogyha az orosz viszonyok továbbra is így alakulnak, ahogy alakultak, és esetleg nem lesz fenntartható, hogy orosz közreműködéssel történjen meg a bővítés? Akkor milyen kiút van? Tehát milyen alternatívák vannak, hogyha ez véletlenül valamilyen úton-módon nem sikerül? Ha ennek van reális veszélye, akkor milyen alternatíva van, hogy ez a beruházás megvalósuljon, fejlesszük, és kik lehetnek, kik a potenciális partnerek?

Ugyanezzel kapcsolatban mondanám, és miután önök most éppen, hogy mondjam, nagy meccsben vannak az Európai Unióval végül is az olajellátás kérdésében; ha és amennyiben az a nagyon rossz változat következik be, hogy valamilyen oknál fogva - és az idő kímélése miatt nem mondanám el, hogy itt milyen okok lehetnek - teljes mértékben megáll az olajszállítás Oroszország felől, akkor milyen vészmegoldás van? Önök elmondták, és olvashatjuk a médiában, hogy az átállítás bizony rengeteg pénzbe kerül, vagy rengeteg időbe, vagy együtt a kettő. De ha mégis megtörténik egy olyanfajta, rendkívül rossz helyzet, hogy se pénz, se olaj, akkor mi az a vészmegoldás, amikor Magyarország energiaellátása biztosítható? Ha nem is olyan szinten, mint most, de legalább hogy működőképes maradjon a rendszer. Ezeket szerettem volna megkérdezni Pakssal kapcsolatban, illetve az energiaellátással kapcsolatban.

A másik az egészen más jellegű kérdés lenne. Ön beszélt, hogy mondjam, büszkén és hosszan beszélt a külföldi vállalkozásoknak a magyarországi megjelenéséről, ami, azt gondolom, hogy egy szükséges és jó irány, hogy jelentős beruházások és főleg technológiai fejlesztések melletti beruházások jöjjenek Magyarországra. Ezekkel a vállalkozásokkal önök hosszú-hosszú évek óta - olvasható, nyilvános mindenki számára - stratégiai megállapodásokat kötnek. Most én elolvastam néhány stratégiai megállapodást, nem most, már korábban, amelyeket elsősorban multicégekkel kötöttek - magyarokkal is van egyébként -, azt hiszem, körülbelül 80-100 közötti ez a szám, ha nem, akkor majd a miniszter úr kijavít. Ezekben a stratégiai megállapodásokban nekem egy dolog köszönt vissza, hogy a munkaügyi kérdésekkel, a rendezett munkaügyi kapcsolatokkal, a munkavállalói jogokkal kapcsolatban nagyon-nagyon szűkszavú és nagyon-nagyon kevés olyan előírás van, ami a magyar munkavállalókat védi.

A miniszter úr tudja, hogy én nem szakszervezeti ember voltam, tehát én a vállalkozások szempontjából közelítem meg a kérdést. De hogyha Magyarországon ezek a multinacionális vállalkozások komoly állami segítséggel jelenhetnek meg, a munkahelyek támogatása központi pénzekből is zajlik, akkor én azt gondolom, hogy ezeket a stratégiai megállapodásokat, félreértés ne essék, nem a felmondásáról beszélek, hanem arról, hogy egy olyan szemszögből, amikor most egy új kormány elkezd működni, ezt a 60-80-100 megállapodást át kell tekinteni, és kiegészíteni azzal, hogy bizony itt a rendezett munkaügyi kapcsolatokra tekintettel kell lenni. Most nem akarok olyan eseményekre, harmincéves eseményekre hivatkozni, mint ami a Suzukinál történt, de nem akarok a közelmúltra sem hivatkozni, ami Makón történt, állami támogatással jött létre, a gumis történetre gondolok, és most is látjuk, hogy a Tungstramnál is érdekes történetek zajlanak; én most fejből nem tudom, hogy a Tungstramnak van-e stratégiai megállapodása vagy sem.

Summa summarum én arra szeretném kérni, és erre valamiféle reakciót is várnék, hogy gondolkodnak-e abban, hogy ezeket a stratégiai megállapodásokat - mondom, a megtartás céljával - felülvizsgálják, és a rendezett munkaügyi kapcsolatokat legalábbis olyan szintre emelik, mint amilyen szinten a többi része van ezeknek a szerződéseknek. Köszönöm szépen a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Miniszter Úr! Csak nagyon röviden. Az elhangzottakhoz annyit tennék hozzá, hogy ha nagyon röviden kéne összefoglalni az elmúlt tizenkét év eredményeit, akkor azt gondolom, hogy az egyik legpéldamutatóbb az, hogy a külgazdaság és a külkereskedelem tekintetében a külföldi vállalatok mellett hazai vállalkozásokról is beszélünk. Ez azt jelenti, hogy valami változott az elmúlt tizenkét évben, hiszen a külgazdasági támogatások korábban szinte kizárólag arról szóltak, hogy a külföldi vállalatokat hogy tudjuk idehozni, ma meg arról szól - legalábbis részben - szerencsére, hogy a hazai vállalkozásokat hogyan tudjuk külföldön segíteni.

Ezzel kapcsolatban a miniszter úr említette, és ez nagy öröm számomra, számunkra, hogy jól látható módon az a támogatási rendszer marad fenn, amely a hazai, és nem elsősorban nagyvállalatok, hanem kis- és közepes vállalatok számára lehetőségként megnyílt támogatás tekintetében a külföldi befektetések és a külföldi export szempontjából, és azon hazai vállalatoknak, amelyeknek valóban az első lépcsője a nemzetközi porondra az, hogy a Kárpát-medencében megjelennek, ezek a támogatások megmaradnak.

Ezzel kapcsolatban lenne az egyik kérdésem, hogy itt alapvetően a brüsszeli források tekintetében a miniszter úr milyen esélyeket lát. Hiszen egy negyedik kétharmados győzelem után talán az egyértelműen elmondható, hogy Brüsszel nem a magyar kormányt bünteti bizonyos fejlesztési források megvonásával, hanem egyértelműen a hazai lakosságot, illetve a vállalkozásokat. Hiszen ezek a források, amelyeket Brüsszel a mi szempontunk szerint jogtalanul visszatart, hazai vállalatok számára jelentenek forrásokat, azon vállalatok számára, amiket, azt gondolom, hogy közösen szeretnénk fejleszteni. Tehát milyen esélyeket lát a miniszter úr abban, hogy talán a hazai belpolitikai viszonyok kikristályosodása után jobb pozíciókat tudunk elérni a hazai vállalkozások szempontjából?

Összefüggésben ezzel azt is jól látjuk, amit a miniszter úr említett, hogy a hazai kis- és középvállalkozások elsősorban a Kárpát-medencében tudnak elsőként megjelenni. Itt van egy nagyon komoly nemzetpolitikai szempont is, illetve közös pont

a hazai kisebbségek tekintetében, illetve a Kárpát-medencei magyar kisebbségek tekintetében, az ottani helyzet stabilitása. Sajnos - részben talán a háború okozta feszültségek miatt is - jó néhány szomszédos országban megjelentek a magyar kisebbséggel kapcsolatos negatív észrevételek. Hogy látja ezek kezelését, illetve a felvidéki, erdélyi, illetve délvidéki magyar kisebbség helyzetét, részben a háború árnyékában? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tordai Bence képviselő úr, frakcióvezető úr kért szót. Öné a szó!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a miniszterjelölt úrnak a beszámolóját.

Addig egyetértünk, hogy a kormány és az ellenzék két különböző gazdaságfilozófia mentén gondolkodik: a kormány gyakorlatilag a nagyvállalatok, a nagytőke kiszolgálásával, igényeinek a kritikátlan teljesítésével volt elfoglalva az elmúlt tizenkét évben, míg az ellenzék részéről valóban gyakran felmerült az, hogy talán a társadalmi és környezeti szempontokat is figyelembe kellene venni. Mi, zöldek a magunk részéről nem egy munkaalapú, hanem egy emberközpontú társadalmat szeretnénk építeni, és azt gondoljuk, hogy nem ez az alacsony hozzáadott értéken, a nemzetközi beszállítói láncok végén való beszállás a világgazdasági integrációba a helyes út, ami egy zöld jövőhöz vezetne el. De valószínűleg nem most érdemes ezt a vitát lefolytatnunk.

Attól viszont óvnám a miniszterjelölt urat, hogy azt a logikai hibát elkövesse, hogy csak az, hogy megnyerték a választást, azt jelentené, hogy a választók szerint önök mindent jól csináltak vagy mindenben igazuk lett volna, ami eddig zajlott. A legkevésbé sincs így, úgyhogy javaslom, hogy beszéljünk konkrét kérdésekről.

Először is elég sok olyan felvetés hangzott el az elmúlt napokban, hogy talán mintha kicsit sok lenne az a hét, mondjuk hat-nyolc, gazdasági területtel foglalkozó miniszter. Sportnyelven, hogy talán jobban érthetővé váljon, ez olyan, mint ha a fél focicsapat betömörülne az 5-ösön belülre, egymás lábában botlanak el, és nem tudnak gólt rúgni. Tehát az volna a kérdés, hogy ön, aki külügyminiszterként is hazai beruházásösztönzéssel és hazai gazdaságfejlesztéssel is foglalkozik, most ki mindenkivel fog ütközni a következő időszakokban, és miért kéne megnyugtatónak gondolnunk azt a munkamegosztást, ami körvonalazódni látszik az elmúlt napok bejelentései, illetve benyújtott irományai alapján.

A következő kérdés, ami az ön alá rendelt területeket illeti, hogy az Eximbankot máshova rakták át. Az volna a kérdés, hogy ezt kudarcnak élik-e meg a minisztériumban, hogy a be nem váltott reménységek, veszteségek, botrányok után elcsatolták az Eximbankot a külgazdaság és külügytől. Ez minek volt a következménye?

Fennáll a kérdés, amit már Dávid Ferenc kollégám is tulajdonképpen elővezetett egy kicsit más szempontból. Továbbra is az lesz-e az irány az ide vonzani kívánt beruházásokkal kapcsolatosan, hogy egyrészt egy adóparadicsomi környezetet biztosítanak, miközben egyébként a hétköznapi emberek számára adópokol ez az ország, és annyi támogatást nyújtanak - közvetlen támogatást, illetve adókedvezményeket -, ami átlagosan kétszeresen meghaladja a 2010 előtti kormányok idején a nemzetközi nagyvállalatoknak adott támogatásokat? Miközben ezért cserébe jellemzően alacsony hozzáadott értékű, nagy környezeti kockázatokkal járó és gyakran a munkavállalói, társadalmi szempontokra sem figyelmet fordító beruházások és vállalatok jönnek ide. Tehát továbbra is ez marad-e az út?

Ezzel összefüggésben fennmarad-e a különleges gazdasági övezetek rendszere, az a logika, hogy a helyi önkormányzatok és a környéken élő emberek viselik el ezen

vállalatok működésének a terheit, ugyanakkor a fideszes megyei önkormányzatok osztják el azt az adóbevételt, amit ezek a vállalatok a közösbefizetnek, különös tekintettel itt természetesen a gödi akkumulátorgyárra, ami önöknek egy láthatóan kiemelten fontos projekt.

Paks II.-vel kapcsolatban én egy picit máshonnan közelítenék, szerintem meglehetősen egyértelmű, hogy az orosz kapcsolat ebben a projektben behalt. Azt kell gondolnunk, hogy azért kapta ön ezt a feladatot, hogy a Barátságért Érdemrend birtokában, a jó orosz kapcsolatait felhasználva békében és nyugalomban zárja le ezt a projektet. Tehát számíthatunk-e arra, hogy a kiváló és a háború ellenére is fenntartott, sokszor kritizált jó orosz kapcsolatait fenntartva elvarrja a szálakat a paksi orosz bővítés ügyében?

Gyakran visszatérő kérdés, hogy vajon miért kell ennyi személyes jelenléttel járó, ennyire etikusan megtervezett és ennyi repült órával járó munkaszervezési módot követni, más külügyminiszterek ennek a töredékével, hasonló eredményességgel és hatékonysággal megoldják az ügyeket. Továbbra is ilyen utazó nagykövetként tekint-e a munkájára?

Illetve a közelgő nyárra való tekintettel egy egyáltalán nem magántermészetű kérdés, hogy változtat-e az előző ciklushoz képest a nyaralási szokásain. Tehát korrumpáltatja-e magát magyar közpénzekből meggazdagodott, Fidesz-közeli milliárdosok luxusjachtjainak ingyenes igénybevételeivel, vagy esetleg a következő ciklusban számíthatunk arra, hogy eltekint az ilyen gyakorlatoktól? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e igény további kérdésre vagy véleményre? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, megadom a szót Grexa Liliána ukrán nemzetiségi szószólónak. Öné a szó!

GREXA LILIÁNA ukrán nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönjük szépen a miniszterjelölt úrnak a beszámolót.

Én az ukrán nemzetiség nevében szeretném először is megköszönni a magyar kormányának és különösen a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak a támogatást, amit Ukrajnának nyújtanak. Ez a támogatás 37 millió eurónyi összegű. Ezenfelül bízom benne, hogy ha vége lesz a háborúnak, akkor helyreállnak a magyar-ukrán kereskedelmi kapcsolatok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a szószóló asszonynak. További kérdés, vélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet, így a vita e szakaszát lezárom.

A miniszter urat kérem meg arra, hogy az elhangzott kérdésekre, felvetésekre adjon választ. Öné a szó!

Szijaártó Péter reflexiói

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a kérdéseket, illetve a felvetéseket - meg az iránymutatásokat is, majd megszívlelem őket.

Riz Gábor képviselő úrnak szeretnék gratulálni a választási eredményéhez. Emlékszem rá, hogy az ember csinál olyat idegességében, amit később szégyell, ilyen például a taktikaiszavazas.hu című oldalnak a nézegetése a választás előtt minden este, annak dacára, hogy csak hetente frissítették az adatokat. Emlékszem a térképre, ahol a világoskék és a nagyon halvány narancssárga között illegett-billegett az ózdi választókerület, aztán a végeredmény megmutatta, hogy a közvéleménykutató szakmának is nagy megújulásra van szüksége, a képviselő úr egészen sötét narancssárgává varázsolta a választókerületét, amihez gratulálok. Nyilvánvalóan az

elmúlt öt ciklusban elvégzett munka köszön vissza ebben a választási eredményben. Feltételezem, hogy nem azért szavaztak a képviselő úrra a választók, mert elégedetlenek lennének, bár ez is egy érdekes politikatudományi felvetés.

Képviselő Úr! Ami az energiaellátás és az összeköttetések ügyét illeti, ott a következőt tudom önnek mondani. Az energiaellátással sokáig úgy volt az egész világ, mint a levegővel, hogy senki nem vette észre a létezését, aztán amikor elkezdett akadozni, akkor mindenki rájött, hogy itt akár nagy problémák is lehetnek. Amit most mondok, az részben, csak részben, tehát nem fogom elkerülni a kérdés teljes egészét, ez válasz az alelnök úr és Tordai képviselő úr kérdéseire is.

Tehát mi az elmúlt tizenkét évben nagyon sokat dolgoztunk azért, hogy Magyarország energiaellátását diverzifikáljuk. A diverzifikálás azt jelenti, hogy több forrásból, több útvonalon tudjunk energiahordozókat vásárolni, hiszen az egyoldalú kitettség veszélyes és egészségtelen helyzeteket tud előállítani. Amióta mi kormányon vagyunk, azóta előállt az a helyzet, hogy a hét szomszédos ország közül hattal össze vagyunk kötve a földgázellátási rendszerünk tekintetében. Amikor kormányra kerültünk, akkor két országgal volt ilyen összeköttetésünk, mára hat országgal. Lenne a hetedikkel is, de a szlovén kormány többször visszautasította az erre vonatkozó kezdeményezésünket, persze nem így expressis verbis, hanem olyan technikai megbeszéléseken képviselt álláspontokkal, amely világossá tette, hogy ott összeköttetés nem lesz. Tehát hat országgal össze vagyunk kötve.

Mint szárazföldek által körülvett ország, ez „landlocked” angolul, tehát amelynek nincs tengerpartja - és remélem, hogy most nem sértettem meg semelyik szomszédos országot sem -, tehát egy olyan ország, amelynek nincsen tengerpartja, az nyilvánvalóan nem tud LNG-terminált építeni, ez fizikailag kizárt. Az interconnector olyan, mint egy szárazföldi LNG, hiszen megteremtjük a lehetőségét annak, hogy máshonnan, új forrásból, új útvonalon vásároljunk energiahordozót. Az már nem a mi felelősségünk, hogy ha az adott szomszédos országból tovább nem épül ilyen infrastruktúra, vagy az adott országba beérkező új infrastruktúra nem épül, mert az egy másik ország, nem a mi felelősségünk, nem tudunk ez ügyben mit tenni. Mi amit lehetett, a házi feladatot elvégeztük.

Ugyanígy az olajszállítások tekintetében is egy teljesen egészséges, diverzifikált rendszer áll Magyarország rendelkezésére, hiszen gondoljunk bele, két teljesen ellentétes földrajzi irányban elhelyezkedő forrásból tudunk egyszerre kőolajat venni 20 százalékos kapacitáskülönbséggel. 20 százalékos kapacitáskülönbség van az Ukrajna, valamint a Horvátország felől bejövő vezeték éves kapacitásában. Ez egy teljesen egészséges diverzifikált rendszer mind a földgáz-, mind a kőolajszállítások tekintetében.

A villamos energia vonatkozásában mind a hét szomszédos országgal össze leszünk kötve hamarosan, most hattal vagyunk, a hetedik megint Szlovénia, ahol körülbelül olyan tizenöt éve áll a határig a magyar vezeték, most viszont zajlik az építkezés a szlovén oldalon is, és ott is néhány hónapon belül meglesznek a kollégák. De tavaly átadtunk két átmenetet Szlovákia irányába, egyet pont az ön választókerületének közelében, egyet az ország nyugati felében, Gönyűnél, és a többiekkel is össze vagyunk kötve. Tehát amit egy szárazföld által körülzárt ország megtehet az energiaforrásokhoz való hozzájutás érdekében, azt mi megtettük, minden beruházást végrehajtottunk. Az már nem a mi felelősségünk, hogy például Lengyelország és Szlovákia között még mindig nincs készen a földgáz-összeköttetés, persze mondják, hogy néhány hónap múlva kész lesz, reméljük így lesz.

Arról megint csak nem mi tehetünk, hogy a görög-bolgár földgázvezetékek összeköttetése hosszú ideje csúszik, hogy a második bolgár-szerb összeköttetés nem jött létre, hogy az amerikai ExxonMobil hét éven keresztül hitegetett minket azzal, hogy

a Fekete-tengeri földgázmezőből ki fogja termelni a földgázt, aminek ő volt a tulajdonosa. A románokkal közösen, ketten meg is építettük a vezetékét, a saját költségünkre, ehhez képest most eladták a mezőben lévő jogukat, és felmondták, tehát még egyszer mondom, az amerikai Exxon felmondta a magyar vállalatokkal kötött földgázszállítási forrasszerződését. Tehát miközben nyomás van rajtunk Nyugatról, hogy diverzifikáljunk, addig az Exxon felmondta az MVM-mel kötött földgázszállítási szerződést. Ugyanakkor azt is el tudom mondani önöknek, hogy amíg korábban, 2010 előtt kizárólag Oroszországgal volt hosszú távú szerződésünk földgázvásárlásra, addig mi voltunk az elsők, akik hosszú távú földgázvásárlási szerződést tudtunk kötni nyugati irányban is, hiszen a Shell-lel is van egy hosszú távú gázvásárlási megállapodásunk.

Tehát mi megtettünk mindent annak érdekében, hogy egy egészséges, diverzifikált, az ország energiaellátásának biztonságát garantáló összeköttetés-rendszerünk legyen. Nyilvánvaló, hogy ezt nem is vagyunk hajlandók feladni. Az ország energiaellátásának biztonsága jelenleg garantált, mindazokat a döntéseket pedig nem tudjuk támogatni, amelyek ezt az ellátásbiztonságot kockáztatnák, egész egyszerűen azért, mert nem vagyunk hajlandók engedni, hogy bárki a magyar emberekkel fizettesse meg a szomszédban zajló háborúnak az árát. A magyar emberek nem tehetők felelőssé ezért a háborúért, ezért nem legitim az az elvárás, hogy magyar emberek fizessék a háborúnak az árát. Tehát az energiaellátásunk biztonságát nem vagyunk hajlandók feladni, ezt szeretném mondani önnek is, önöknek is meg azoknak is, akik a magyar gazdaság működtetéséért bármifajta elkötelezettséget vagy felelősséget éreznek.

Fontos, hogy ön megemlítette a Wellis nevű vállalatnak a nevét, nem konkrétan a cég miatt, hanem amiatt, hogy sajnos az elkerülhetetlen, hogy mondjuk minden száz nagy beruházási döntésre jut egy-kettő olyan vállalat, amely egyszerűen bezárja a kapuit. Sajnos. Hála istennek, hogy ezeknek a száma elenyésző ahhoz képest, ahány vállalat viszont beruházásról dönt.

Az alelnök úr volt kedves említeni a Tungstromot is, mint a legutóbbi ilyen példa, amely vállalat, dacára annak, hogy stratégiai partneri szerződést kötött a magyar állammal 2019 elején, hogyha jól emlékszem, én magam írtam alá a megállapodást Jörg Bauerrel, dacára annak, hogy számos kormányzati támogatást kapott már magyar tulajdonban lévő cégeként annak érdekében, hogy felújítsa, felépítse újra a korábban híres Tungstrom brandet, és magyar munkavállalók ezreinek megélhetését tudja biztosítani, most sajnos úgy tűnik, hogy bedobja a törülközőt. Ez nekünk feladatot jelent, mint ahogy feladatot jelentett az Ózdról távozó, több ezer munkahelyet feladó külföldi vállalat döntése is. De volt ilyen eset Komáromban, a Nokia, emlékezhetünk rá, amikor jó néhány évvel ezelőtt tízezres nagyságrendben veszítették el munkavállalók a munkájukat és a megélhetésüket, de Nemesvámoson is volt ilyen a legutóbb.

Ilyenkor nekünk nem a kesergés a feladatunk meg az erkölcsi fölényünk bizonygatása, hanem az, hogy megoldjuk a munkavállalók helyzetét. Ózdon is az történt, hogy a telephely specifikumainak megfelelően kerestünk olyan beruházót, aki valami hasonló beruházói közeg iránt mutatott érdeklődést, adtunk neki beruházási támogatást. Azóta a Wellis már a harmadik fejlesztési ütem mellett döntött Ózdon, és ma már a város számára gyakorlatilag nagyobb hozzáadott értéket képvisel, mint képviselt a korábbi külföldi vállalat, ráadásul itt egy magyar vállalat tudta átvenni a külföldi vállalat helyét.

Komáromban, hogyha emlékszik rá az elnök úr, a Nokia kivonulásakor hogyan nézett ki az ipari park és ma hogy néz ki, gyakorlatilag már nincsen hely. Akkor hatalmas erőket mozgósítottunk annak érdekében, hogy a Nokiát pótoljuk; mára Komáromban munkaerőhiány van, tehát nem az van, hogy a Nokiából felszabadult

munkaerő még mindig munkát keres, hanem az ott lévő vállalatok keresnek munkaerőt, mert egyszerűen annyian vannak már. Nemesvámosra is tudtunk hozni új beruházót, és a Tungsram helyére is fogunk hozni új beruházókat, Újpestre is, Nagykanizsára is, mindenhova, ahol érintettek ebben a negatív vállalati döntésben.

Ózd kapcsán még szeretném elmondani azt, hogy több egyeztetést is folytattam a képviselő úrral és a polgármesterrel, és abban maradtunk, hogy felgyorsítjuk az ipari parknak a fejlesztését. Tisztelettel tájékoztatom önöket, főleg azokat, akik a strukturális kérdésekre kíváncsiak, hogy a NIPÜF, tehát az ipari parkok fejlesztésével foglalkozó vállalat a KKM-hez került, és így a beruházásösztönzésnek gyakorlatilag a teljes skálája így a mi minisztériumunk alatt van, így Ózdon a NIPÜF fejlesztéseit is fel fogjuk gyorsítani annak érdekében, hogy újabb beruházókat tudjunk vinni önökhöz.

Az alelnök úrnak a kérdései kapcsán a következőt szeretném elmondani - kicsit bemelegíték a Fenntartható fejlődés bizottságára, ahol még sosem jártam -, hogy a kormányzati strukturális változások nyomán az energiabiztonsággal kapcsolatos kérdések teljes egészében átkerültek a KKM-hez. Tehát az energiaforrások beszerzésének kérdése, az azokról szóló tárgyalások vezetése és lefolytatása, a nemzetközi energiátárgyalások úgy összességében, az ország képvisellete az Európai Unió energiatanácsában és Paks II. ez így egy csomagban került át a minisztériumunkba.

Ennek az az oka, amire itt az elején is utaltam, hogy az energiapolitika mint olyan most megszűnt szakmai kérdésnek lenni, az egy kőkemény politikai és sajnos, azt kell mondanom, hogy kőkemény külpolitikai kérdéssé vált. Hiszen azáltal, hogy az energiaforrások szűkülnek Európa számára, hiszen van egy világos európai törekvés arra nézvést, hogy a tőlünk keletre elhelyezkedő energiaforrásokat iktassuk ki az európai élet szempontjából figyelembe vehető erőforrások közül, tehát szűkülnek a lehetőségek, vagy legalábbis újak után kell nézni, viszont sok esetben nem szakmai, hanem politikai kérdéssé válik. Ezért született az a döntés, hogy az energiabiztonság mint egy megvédendő terület az elkövetkezendő időszakban a Külügyminisztériumhoz fog tartozni.

Én értem az alelnök úrnak a felvetéseit a paksi beruházás körül mintegy percepcióként ott lengő bizonytalansági kérdések kapcsán, ezért szeretném nagyon határozottan aláhúzni, hogy az Európai Unió világosan kimondta a legutóbbi szankciós döntései során, hogy a nukleáris energia polgári célú felhasználása - márpedig Paks ilyen - teljes egészében mentesül a szankciós politika alól. Tehát ez egy kimondott döntése az Európai Uniónak.

Múlt héten talán vagy előző héten - sokat repülök, már nem emlékszem - találkoztam Isztambulban, mert ott volt fizikailag könnyű, tehát szívesen találkoztam volna Budapesten is, de nem lehetett, ezért aztán Isztambulba kellett menni, hogy találkozzam a Rosatom vezetőivel, akik arról biztosítottak, hogy technológiailag és finanszírozási szempontból is képesek a projekt végigvitelére, a beszállító vállalatok ugyanezt a nyilatkozatot tették.

Azt tudni kell, alelnök úr, hogy ez egy nemzetközi projekt, tehát az orosz fővállalkozónak számos nyugat-európai és amerikai alvállalkozója van, közülük többen a világ legnagyobb vállalatai. Tehát ez egy orosz fővállalkozóval működő, de nemzetközi projekt, amelynek a lebonyolítása tekintetében a jelentős felgyorsítás a cél. Tehát itt egy rövid válasz Tordai képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak is, hogy a feladatszabás, amit én kaptam, az az, hogy gyorsítsam fel a paksi atomerőmű két következő blokkjának megépítésére vonatkozó beruházást annak érdekében, hogy 2030-ban - az eredeti céloknak megfelelően - a kereskedelmi üzembe helyezés reális legyen. Ezt a feladatot kell végrehajtanom, igyekszem a legjobb tudásom szerint megfelelni ennek.

Ebben a munkában Süli János munkáját nem nélkülözhetem, tehát Süli miniszter úr a Külügyminisztériumban folytatja a munkáját államtitkárként.

A nukleáris energia kapcsán még arra szeretnék rávilágítani, hogy egy nagy vita zajlik az Európai Unióban arról, hogy ez egy fenntarthatónak minősíthető energiagenerálási forma-e. Itt jutunk el oda, hogy a zöldgondolat hogyan jelenhet itt meg.

Az elmúlt időszakban az bizonyosodott be, hogy a nukleáris energia az egy olyan módja az energia előállításának, amely a legkörnyezetkímélőbbek között van. Tehát például Paks jelenlegi működése, ha jól emlékezem, akkor 14 millió tonnányi szén-dioxid-kibocsátást előz meg, és az új két reaktorblokk megépítése további 16 millió tonna szén-dioxid kibocsátását fogja megelőzni - most én éves adatokról beszélek -, ez nagyjából annyi, mint a teljes magyar közlekedési szektornak az éves kibocsátása. Itt nincs égési folyamat, nincsen szén-dioxid-kibocsátás, tehát ez egy fenntartható, környezetkímélő módja az energia előállításának. Arról nem is beszélve, alelnök úr, hogy az elkövetkezendő években nagyon nagy szerepe lesz az önellátásra való törekvések sikerének abban a tekintetben, hogy egy ország működése mennyire tud sikeres, illetve biztonságos lenni. Azt látjuk, hogy a nemzetközi piacokon ellátási zavarok vannak az energia szempontjából.

Én emlékszem arra, amikor tavaly, amikor még béke volt, tehát kérem, hogy az akkori döntéseinket ne keverjük össze a mostani helyzettel, tehát amikor a tavalyi évben tárgyaltunk már körülbelül másfél éve arról, hogy akkor kötünk-e újabb hosszú távú gázvásárlási megállapodást a Gazprommal vagy sem, akkor voltak olyan hangok - utólag így már nem nevezném őket szakembereknek -, akik azt mondták, hogy nem kell ezzel rohanni, merthogy gáz úgymint mindig van a piacon. Na most aztán, ugye, kiderült, hogy vagy van, vagy nincs, de van olyan, hogy nincs, meg olyan is van, hogy nem akarják eladni, meg olyan is van, hogy nem akarják eladni annyiért, amennyink van.

Tehát én azt gondolom, hogy az elmúlt időszak azt mutatta meg világosan, hogy az önellátásnak hatalmas nagy jelentősége van, és egy atomerőmű működésében a kiszámíthatóság abból a szempontból is mindenképpen az előnyök közé írandó fel, hogy itt nincsen napi szállítási kötelezettség. Tehát amíg mondjuk a földgáz esetében minden nap nézzük, hogy megjön-e az aktuális mennyiség, bejön-e a 13 millió köbméter Ausztria felől, a 3 millió Szlovákia felől vagy mondjuk a 8-10 millió köbméter délről, addig a nukleáris erőmű működtetésénél ilyen probléma nincsen, hiszen a fűtőelemeket előre meghatározott menetrendben megvásárolja az ember, utána évekig rendben van. Most is 2023 végéig az atomerőmű működéséhez szükséges nukleáris fűtőanyag ott van Pakson. Ez is volt kérdés, hogy miért nem hoztuk nyilvánosságra már a szállítás ideje alatt, amikor négy útvonalon jött a fűtőanyag. Ha valaki fölteszi ezt a kérdést, akkor lehet, hogy jobb, ha magába néz, hogy más kérdéseket is érdemes-e föltennie. Tehát vajon miért? De szerintem ezt hagyjuk is annyiban. Tehát a lényeg az, hogy nincsen napi szintű importnak való kitettség a nukleárisenergia-előállítás esetében.

Az olajembargó kapcsán még az alelnök úr kérdéséhez szeretnék visszacsatolni, és itt egy kis magyarázatot adnék arra, hogy miért szükségesek beruházások ahhoz, hogy ha mondjuk a Barátság kőolajvezeték szállítását valaki elzárja. Mint mondtam, egészséges az ellátási szerkezetünk - békeidőben persze -, hiszen nagyjából 20 százaléknyi különbség van a bejövő kapacitások között. Az Adria-kőolajvezetéken van egy szűkület, egy kapacitásszűkület Horvátország területén, aminek a kiküszöbölése és ezáltal a vezeték 20 százalékos kapacitásnövelése 200 millió eurós beruházást jelent. 200 millió eurót meg nyilván időt is, mert egy olajvezeték nem épül így (*Csettint az ujjával.*), meg kapacitásbővítés sem történik rövid idő alatt. Tehát ez egy időigényes és 200 millió eurót igénylő beruházás.

Az is fel kell hogy merüljön kérdésként, hogy nem mindegy-e, hogy milyen kőolajat vásárolunk. Erre a válasz az, hogy nem. Tehát a jelenlegi magyar finomítói technológia az az Oroszországból érkező kőolaj feldolgozására alkalmas, és ez nem úgy van, hogy mindegy, hogy a MOL-kúton vagy az OMV-nél tankol az ember, mert ugyanazt beletölti a kocsiba, aztán ugyanúgy megy, hanem az Adria-kőolajvezetéken szállított kőolaj teljesen más típusú, és annak a finomításához más technológia kell. Ez az átállítás biztonsággal négy évre tehető, plusz 550 millió eurós költségre, ami pedig zölde szempontból azért állíthat kihívások elé, mert vajon az európai zöld célkitűzésekkel mennyire van összhangban az, hogy 550 millió eurót egy kőolaj-finomító technológiaváltására költünk el. Most akkor világossá kell tenni, hogy az ellátásbiztonsági és a Green Deal célkitűzéseket hogyan hozzuk harmóniába, vagy mondjuk ki világosan, hogy akkor az egyik most zárójelbe kerül a másik kárára. Tehát nyilvánvalóan jelen helyzetben, hogyha valaki azzal fenyegetne minket, hogy csak egy irányból vásárolhatnánk kőolajat, az azzal fenyegetne minket, hogy a magyar gazdaság teljes működéséhez szükséges mennyiség megvásárlása fizikailag lehetetlen lenne.

Ami pedig a stratégiai megállapodásokat illeti, ott jól saccolta a számot az alelnök úr. Én a stratégiai megállapodásoknak azért tulajdonítok nagy jelentőséget, mert - és most nyilván egy kicsit másként látjuk a külföldi beruházások ösztönzését a frakcióvezető úrhoz képest - én pont azt szeretném elérni, hogy ezek a nagy vállalati beruházások itt, Magyarországon ne csak beruházásról és kizárólag szimpla munkahelyteremtésről szóljanak - az se kis dolog, mert hát az embereknek munkájuk kell hogy legyen -, hanem arról, hogy ezek a vállalatok mélyen ágyazódjanak bele a magyar gazdaság működésébe, és vegyenek részt abban a törekvésünkben, hogy a magyar emberek a modern technológiák működtetéséhez szükséges szaktudást meg tudják szerezni. Ezért, ha az alelnök úr olvasta a stratégiai megállapodásokat, látja, hogy nagyon fontos részüket képezi az oktatási együttműködés, az egyetemekkel, szakképző intézményekkel való szoros együttműködés kiépítése és fenntartása kifejezetten fontos, és ha olvasta az alelnök úr, látta, hogy komoly beszállítói célkitűzéseket teszünk bele ezekbe a stratégiai megállapodásokba, arra ösztönözzük a nálunk működő nagy külföldi vállalatokat, hogy a magyar vállalatokat építsék bele a saját beszállítói láncukba.

Amióta a stratégiai együttműködési megállapodások rendszere van - ez 2012, ha jól emlékszem vagy '13 -, azóta 10 százalékkal növekedett a magyar beszállítói arány. Ez eurómilliárdokat vagy euró-tízmilliárdokat jelent összességében a magyar kis- és közepes vállalati világnak, mert én azt gondolom, hogy nem kell választani aközött, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat hogyan támogatjuk direkt vagy indirekt, szerintem mind a kettőt kell csinálni. A direkt támogatások mellett szerintem legalább annyira fontos, hogy biztosítsuk számukra a nagy nemzetközi vállalatok beszállítói láncába történő bekerülést, mert ha folyamatos kereslet van a termékeik meg a szolgáltatásaik iránt, akkor van lehetőség a folyamatos fejlesztésekre. Tehát szerintem az egyszeri támogatások mellett fontos a folyamatos keresletnövelés a magyar kkv-k termékei és szolgáltatásai iránt.

Ami pedig a munkavállalói jogokat illeti, az számunkra alap, hogy minden Magyarországra települő vállalat a munka törvénykönyvét meg a vonatkozó jogszabályokat tiszteletben tartsa, és ha ez nincs így, akkor annak nyilvánvalóan következménye kell hogy legyen.

Szatmáry Kristóf képviselő úrnak szintén gratulálok. A képviselő úr hazai vállalkozásokért folytatott munkája jól ismert, azt köszönöm szépen.

Itt hadd mondjak önöknek annyit, utaltam arra, hogy tavaly a magyar vállalatok a második legtöbb olyan beruházást hajtották végre Magyarországon darabszámban, amelyek kormányzati támogatást kaptak. Az idei esztendőben 16-áig már ismertettem

önökkel a beruházási paramétereket, de a legtöbb vállalat magyar volt, amellyel idén eddig megállapodtunk a nagyberuházások támogatásáról. Kilenc ilyen vállalat van, amelyek összesen 402 millió eurónyi beruházást hajtanak végre több mint 800, 842 új munkahelyet hoznak létre. Jó hír a borsodiaknak, hogy az idei esztendőben eddig legnagyobb számban Borsod megyei beruházásokról állapodtunk meg, öt ilyen van, aztán őket követi Győr-Moson-Sopron, Pest és Vas, de Szabolcs-Szatmár-Bereg megye is ott van az 5. helyen három beruházással.

De ami a legfontosabb szerintem a magyar vállalkozások tekintetében, a legfontosabb adatsor visszavezet minket a világjárvány nyomán indított úgynevezett versenyképesség-növelő támogatásokra, ami annak a vitának az eredménye volt, hogy akkor segélyeket adjunk-e, merthogy úgyis nőni fog a munkanélküliség, vagy inkább előzzük meg a munkanélküliséget, és akkor egy ilyen nagy beruházásösztönzési programot indítottunk. Ott 1159 vállalatnak adtunk támogatást, ők összesen 800 milliárd forintnyi beruházást hajtottak végre 300 milliárd forintnyi kormányzati támogatással, és 270 ezer munkahelyet tudtunk megmenteni.

Ami a legfontosabb az ön kérdése szempontjából: 1159-ből 852 magyar. Tehát a magyar vállalatok vannak már abban a formában, abban az erőpozícióban, hogy egy-egy ilyen elképesztő gazdasági megpróbáltatás nem a bezárásra sarkallja őket, a leépítésre - nyilván sajnos volt ilyen is -, hanem nagy számban képesek voltak arra, hogy a kormány támogatását felhasználva fejlesszenek, megvédjék a munkahelyeket vagy még újakat is hozzanak létre, és ezáltal az új világgazdasági rendszer nyertesei közé tartozzanak. Na most, a kormány ördögien Budapest-ellenes politikáját mutatja, hogy ebből a 852-ből 268 Budapesten működő vállalat, 197 Pest megyei, 78 Bács-Kiskun megyei, 71 Győr-Moson-Sopron megyei, 70 Fejér megyei és így lefele, a legkisebb szám az 20 Tolna és Nógrád megyéből, tehát egy viszonylag jó földrajzi elosztottsága volt.

A brüsszeli források vonatkozásában, és ez most nyilvánvalóan nem egy szakmai, hanem egy politikai kérdés, ezt mindenki tudja, az, hogy kettő nappal a választások után megindul a jogállamisági eljárás, tehát hogyha van lóláb, akkor az itt most nagyon kilógott, azt hiszem, ebben a helyzetben. De az is világos, hogy a helyreállítási alap forrásainak a visszatartása sem szakmai, hanem egyértelműen politikai kérdés, és bár hallottuk, hogy vannak ellentétes elemzések arról, hogy egy választási eredmény hogy alakulhat ki, de mégiscsak itt most egy olyan végeredmény jött létre, amely a nemzetközi liberális mainstreammel továbbra is szembemegy, és ennek megemésztése Brüsszel részéről is komoly nehézségekbe ütközött - úgy látszik, hogy ez most sem változik.

Ami a határon túli közösségeket illeti, a képviselő úrnak szeretném mondani, hogy volt egy fontos stratégiai döntésünk, mégpedig az, hogy megkérdeztük a határon túli magyar szervezeteket, hogy mit szeretnének, hogyan támogassuk őket, és akkor az igény úgy merült fel, hogy segítsünk abban, hogy gazdaságilag meg tudjanak erősödni, ez 2016. Ekkor döntöttünk úgy, hogy határon túli gazdaságfejlesztési programokat indítunk, vagyis a határon túli magyarok területeken komoly vállalkozásfejlesztési programokat indítottunk el, és 60 047 vállalatnak, vállalkozásnak adtunk eddig összesen 200 milliárd forintnyi támogatást, amelynek nyomán 393 milliárd forintnyi beruházás jött létre a határon túli magyarok területeken az egészen kicsi turisztikai beruházásoktól, panzióépítéstől, házvásárlástól egészen a nagy mezőgazdasági integrációkig. Tehát a határon túli magyar közösségek gazdasági megerősítése továbbra is fontos számunkra.

A határon túli magyar közösségek vonatkozásában azt tudom mondani - ez nem a Külügyi bizottság, de talán megenged az elnök úr ennyi kitérőt -, hogy mindig arra koncentráltam, hogy a szomszédos országokkal jóban legyünk, mert egyrészt jóban

lenni jobb, mint rosszban, másrészt meg a határon túli közösségeknek is az a jobb, hogyha az anyaország meg az az ország, amelynek a területén ők laknak, az jóban van. Szerintem ez ügyben sikerült is előrelépünk szinte minden relációban. Ukrajnával sajnos a háború előtt már voltak konfliktusaink a kisebbségi jogok nem érvényesülése miatt - és ezt most nyilván zárójelbe tesszük a háború miatt -, de az összes többi relációban azért jelentős előrelépést tudtunk elérni, és két nagy magyar közösség reprezentánsai is kormányalkotó tényezők, tehát Szerbiában és Romániában is a kormánykoalíció részesei a magyarok, Horvátországban is a szűk kormánytöbbség miatt felértékelődött a magyar nemzetiségi képviselőnek a szerepe, a szlovén parlamentben először két képviselőnk lesz, Szlovákiában pedig szintén meglátjuk, van két magyar nemzetiségi képviselő a Szlovák Nemzeti Tanácsban, de meglátjuk, hogy majd a kifejezetten magyar pártszövetség milyen sikert tud elérni.

A frakcióvezető úr kérdéseire szeretném azt válaszolni először is, hogy a világon 22 olyan ország van - köztük mi -, amelyek az elmúlt tíz évben egyszerre növelték a GDP-jüket és csökkentették a károsanyag-kibocsátásukat. Szerintem ez nagy dolog. Vitázhatunk azon, hogy ez jó-e vagy rossz, vagy elég vagy nem, de a hivatalos statisztikák szerint, itt is szívesen folytatok forrásvitát természetesen, majd összevetjük, ki milyen forrásokkal rendelkezik, de a lényeg az, hogy a hivatalos adatok szerint Magyarország úgy tudta növelni a GDP-jét, hogy közben csökkentette a károsanyag-kibocsátását, és ez szerintem nagy dolog. 22 ilyen ország van a világon, mi meg 21 másik.

Ami a hozzánk érkező beruházások alacsony hozzáadott értékét illeti, én azt kérem a frakcióvezető úrtól, hogy látogasson meg néhány olyan gyárat, amelyek Magyarországra telepítéséért késhegyre menő küzdelmet folytatunk. Tehát mondjuk én nem hiszem, hogy ha ön elmegy a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártási kapacitásait felépítő vállalatokhoz, akkor az ottani tájékozódás és szétnézés után is ezt az álláspontot képviseli. Tehát nem akarom én megbántani önt, csak azt szeretném kérni öntől, hogy ezt tegye meg egyszer, és menjen el az SK Innovation komáromi gyárába vagy menjen el Gödre, a Samsung SDI-hoz, nyilván ott is korrektül fogják fogadni önt, menjen el a kecskeméti Mercedes-gyárba, a győri Audi-gyárba, menjen el a Hankookhoz, nézze meg a debreceni BMW-gyár épülését vagy a Boschhoz Miskolcra. Én nem hiszem, hogy ön azután is azt az álláspontot fogja képviselni, hogy ezek alacsony hozzáadott értéket képviselő beruházások.

Annál is inkább, hogy ma már az autóiparban is a szoftverfejlesztésnek, az önmagukat vezető autók kifejlesztésének egyik zászlóshajója éppen Magyarország a beruházási környezete miatt, a Bosch, a Continental, az AVL, az Evosoft, a Thyssenkrupp mind-mind olyan gyárakat hoznak ide, Magyarországra, amelyek százasaival vagy ezresével veszik fel a fejlesztőmérnököket, a szoftverfejlesztőket.

Magyarországon az autóipar után a második legtöbb beruházás tavalyelőttig a szolgáltatóközpontok területén érkezett Magyarországra, amely szolgáltatóközpontok kifejezetten a fiatal, diplomás, több nyelvet beszélő magyarokat keresik, akiknek így lehetőségük van arra, hogy nemzetközi karriert fussanak be itthon. Hozzáteszem, ezek a szolgáltatóközpontok, amelyek 6-8-tól egészen 40 idegen nyelven szolgálatnak, itt, Magyarországon lehetővé teszik azt, hogy az ösztöndíjjal nálunk tanuló külföldi diákok is adott esetben itt maradjanak, és a tehetségüket itt, Magyarországon, a mi érdekünkben kamatoztassák. Tehát ebben a legnagyobb tisztelettel nem értünk egyet, én nem tudom alacsony hozzáadott értékűnek nevezni ezeket a beruházásokat.

Ami a beruházásokért folytatott versenyt illeti, a frakcióvezető úrnak és önöknek is szeretném mondani, hogy nekem az a személyes célom továbbra is, hogy a lehető legtöbb ilyen beruházási versenyt nyerjük meg. Természetesen ezért éles küzdelem zajlik. Lehet persze az alacsony adókat, Európa legalacsonyabb adóit rossznak

minősíteni vagy pejoratív jelzőkkel említeni, de ez ma egy fontos ütőkártya a kezünkben, és én nem tudom, hogy van-e itt a teremben olyan - remélem nincs, pláne a képviselő úr -, aki azt látná szívesen, hogy mondjuk ezek a beruházások a jövőben más országokba - nem nevezek meg egyet sem - kerülnek. Itt ez nem úgy történik, hogy egy-egy ilyen nagyvállalat rábök a térképre, és akkor ide dobja a beruházását, ha akarjuk, ha nem, hanem ezekért éles verseny folyik, és ilyen versenyek gyakran egy-, másfél, két éves tárgyalássorozat nyomán dőlnek el. A BMW-beruházásért is majdnem két évig tárgyaltunk. Most is van tárgyalás olyan nagy, a magyar nemzetgazdaság szempontjából történelmi jelentőségű és nagyságrendű beruházásról, már majdnem a célvonalnál, amiről két és fél éve zajlanak egyeztetések, és nem azért egyezkedünk két és fél éve, mert nem tudunk megegyezni, hanem mert mások is vannak a versenyben. Tehát én a magam részéről azt javasolnám, hogy nyerjük meg ezeket a versenyeket a jövőben is, én magam ezért is fogok dolgozni a következő időszakban is, és ebben az alacsony adók segítenek.

Ami a frakcióvezető úrnak a kormányzati struktúrára vonatkozó kérdéséről illeti, a kormányzati struktúra nálunk azért szerencsésebb helyzetben van, mint hogyha nem mi nyertünk volna, mert itt nincsen olyan probléma, hogy a másik hat párttal hogyan működünk együtt vagy éppen hogyan nem. Tehát itt nem a versengés meg egymás lábában elesés a működési mód, hanem a normális és korrekt együttműködés. Ha visszaemlékszik a frakcióvezető úr, akkor a még éppen hivatalban lévő kormányban is, azt hiszem, hogy négyen foglalkoztunk olyan kérdésekkel, amelyeknek közük volt a gazdaságpolitikához, és ez az együttműködés javára vált a területnek. Tehát Palkovics miniszter úr innovációs és ipari kérdésekkel foglalkozott, Mager miniszter asszony az állami vállalatok működésével foglalkozott, Varga miniszter úr a pénzügyi kérdésekkel, én pedig a beruházásösztönzéssel.

Az én területem abból a szempontból nem változik, hogy az én munkám az a Magyarországra irányuló beruházások ösztönzése, az ezekért zajló versenyek megnyerése, függetlenül attól, hogy külföldi vagy magyar vállalatokról van-e szó. Az én munkám ebből a szempontból ugyanaz marad, annyiban, hogy kicsit több eszközöm lesz, mert az ipari parkok fejlesztésére szolgáló kapacitás is hozzánk kerül. Tehát ez egy jó munkamegosztás, ami szükséges lesz az elkövetkezendő időszakban, mert hatalmas gazdasági kihívásokkal kell szembenézni, és én hiszem azt, hogy a kollégák, akik gazdaságpolitikai kérdésekkel fognak foglalkozni, mind-mind hozzá tudnak tenni ennek a harcnak vagy ennek a versenynek a sikeréhez.

Ami az Eximbankot illeti, az szerintem egy jó döntés, hogy oda kerül, ahol a többi állami pénzügyi intézet is koncentrálásra kerül, tehát ez egy hatékonysági kérdés. Az Eximbank működésének legsikeresebb évét tudhatta maga mögött 2021-ben, ez is egy tény. Mind a kiadott hitelek, mind az ügyfélkörben lévő vállalatok számát tekintve kifejezetten sikeresek voltak azok a hitelkonstrukciók, amelyek a világjárványt követően indultak meg, nagyon-nagyon sok kis- és közepes vállalkozásnak nyújtottak segítséget. Úgyhogy azt gondolom, hogy az Eximbank működési környezete most így még tovább javul, hogy azokkal az állami intézményekkel lesz egy portfólióban, amelyeknek a működésével jól kiegészítik egymást.

A kiemelt gazdasági övezetek tekintetében, frakcióvezető úr, az is egy szakmai kérdés, mert ahol például a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyárát építik föl, az nyilvánvalóan nemcsak annak a településnek az életére van hatással, amelynek a közigazgatási területéhez tartozik, hanem a környező településekre is, hiszen a kapacitás nagysága miatt annak hatásai nem állnak meg a közigazgatási határ területénél. Tehát ezért született az a döntés Ivánca esetében is, Göd esetében is, hogy kiemelt gazdasági övezet jön létre, hogy az összes többi település, amelynek életére

hatással van egy-egy ilyen beruházás, az részesüljön ennek a beruházásnak a pozitív hatásaiból is, és a fejlesztéseket is végre tudja hajtani.

A sok utazás tekintetében igaza lenne a frakcióvezető úrnak, hogyha belügyminiszter lennék, akkor ez felettébb gyanús lenne, és jogos lenne a felvetése a frakcióvezető úrnak. Pontosan annyit utazom, ami a munkám elvégzéséhez szükséges, elhiheti, hogy egy centiméterrel és egy perccel se többet annál, és ez így lesz a jövőben is.

A magánéletbeli kérdéseim tekintetében meg érzem magamat olyan érettnak, hogy az erre vonatkozó döntéseket meg tudjam hozni majd magam is a jövőben.

Ami a szószóló asszonynak a kérdését illeti, mi, magyar emberek nem akartuk ezt a háborút. Mi, magyar emberek azt akarjuk, hogy béke legyen. Minden egyes perc, nap, amelyik Ukrajnában háborúval telik, az egy biztonsági kockázat Magyarországra nézvést. Itt nyilvánvalóan nekünk az a legfontosabb feladatunk a magyar emberek és Magyarország iránti felelősségünk okán, hogy megóvjuk az ország és az emberek biztonságát, elkerüljük, hogy Magyarország belekeveredjen ebbe a háborúba.

Ugyanakkor a humanitárius akciók tekintetében minden idők legnagyobb magyar humanitárius akcióját hajtjuk végre, köszönöm szépen a szószóló asszonynak az elismerő szavait. Nem az elismerésért csináljuk, azt is meg kell önnek mondanom, tehát minket nem zavar az, hogy emiatt soha nem érkezik pozitív üzenet Kijevből, mert szegényeknek van éppen elég bajuk - lehet, hogy a provokálásunk helyett érdemes lenne mondjuk mással foglalkozni, de ez megint csak nem a mi dolgunk.

A lényeg az, hogy azért csináljuk ezt, mert ez a kötelességünk, és ha a szomszédban háború van, akkor onnan nem lehet máshova menekülni, mint a szomszédba. Ezért ahogy eddig mind a 700 ezer menekültet beengedtük ide, Magyarország területére, aki be akart jönni, be fogjuk engedni a többieket is, és ez nem is kevés. Be fogjuk őket engedni, tisztességesen el fogjuk őket látni. Aki hosszabb ideig szeretne itt maradni, annak munkát adunk, a gyerekeknek pedig oktatást biztosítunk.

A legutóbbi számok alapján most már az 1900 tonnát közelíti meg a Magyarországról Ukrajnába küldött humanitárius segítség mértéke. Természetesen a jövőben is segíteni fogunk, és reménykedünk abban, meg imádkozunk is érte, hogy minél előbb béke lehessen újra Ukrajnában, és hogyha béke lesz, akkor természetesen az élet normális kérdéseiben is újra fel tudjuk venni a fonalat, és kereskedelmi, gazdasági, egyéb együttműködésről fogunk tudni tárgyalni, ami nekünk, magyaroknak szintén rendkívül fontos.

Azt hiszem, elnök úr, a legjobb tudásom szerint végigmentem a kérdéseken. Persze nem élek azzal a naiv gondolattal, hogy mindenkinek a vágyát pontosan kielégítettem, de most így ennyire futotta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Már hozzászokhattunk itt a bizottságban, hogy egy nagyon érdekes és átfogó értékelést kapunk Magyarország gazdaságpolitikájáról és külpolitikájáról is, amikor a miniszter úr éves beszámolóit hallgatjuk. Most egy különleges alkalom van, mert ezúttal miniszterjelöltként a miniszteri poszt betöltésére való alkalmasságáról kell majd a bizottságunknak dönteni. Azt gondolom, hogy ez az elhangzottak alapján, az elmúlt időszak teljesítményét nézve nem is lehet kérdéses.

Ahogy a miniszter úr is egy átfogó elemzést adott arról, hogy milyen sikeres évet zártunk 2021-ben, azt gondolom, hogy ezt kiegészíthetjük azzal is, hogy gyakorlatilag a 2010-es kormányzás óta azok a szerkezeti átalakítások, amelyek a kormányzat működését érintették, illetve az a gazdaságpolitikai stratégiaváltás, amelyet 2010 után a magyar kormány végrehajtott, és amelyet azóta is folyamatosan a külpolitikai és a

világpolitikai változásokhoz igazít, azok mind-mind azt igazolták, hogy jó döntések születtek, hiszen az eredmények bennünket igazoltak.

Nagyon örülök annak, hogy minden évben egy újabb rekordévről tud a miniszter úr beszámolni, mint ahogy ez most is történt a 2021-es évet illetően, sőt, a 2022-es első és második havi adatokat illetően is. Azt gondolom, hogy a Statisztikai Hivatal tegnapi bejelentése, az első negyedéves gazdasági növekedés 8 százalékos mértéke szintén alátámasztja, hogy azok a döntések, azok a gazdaságpolitikai eszközök, amelyeket a kormány alkalmazott, mind-mind eredményesek voltak.

Ugyanúgy az a keleti nyitás, amelyet, még emlékszünk rá, tíz évvel ezelőtt jelentett be a miniszter úr és a miniszterelnök úr is, és amelyet akkor az ellenzéki képviselők hevesen támadtak, mára beigazolódott, hogy egy bölcs, előrelátó döntés volt, hiszen ahogy a miniszter úr is említette, a tavalyi évben globálisan a világ beruházásainak már több mint kétharmadát a keleti országok finanszírozták.

Tehát azt gondolom, hogy azok a kapcsolatépítések, azok az együttműködések, amelyek ezen a téren a keleti országokkal kialakultak, mind-mind hatékonyak voltak, nem csoda, hogy az elmúlt három év legnagyobb beruházói is a világ keleti részéből érkeztek Magyarországra.

Azzal is maximálisan egyetértek, miniszter úr, és azt gondolom, hogy ezt a mostani kormány összetétele is segíteni fogja, hogy a biztonság és a kiszámíthatóság, a politikai biztonság és a kiszámíthatóság egy nagyon fontos döntési pont a külföldi befektetők részéről. Láthattuk azt, hogy a külpolitika mozgásaiból kifolyólag, még ha időnként voltak is afférjaink vagy nézeteltéréseink mondjuk az európai uniós tagállamokkal, azt minden esetben a legnagyobb örömmel tapasztaltuk, hogy a befektetők, akik azokból az országokból érkeztek, ahol politikai vitánk volt az adott ország vezetőivel, minden egyes alkalommal mellettünk álltak, és azt mondták, hogy ilyen stabil és kiszámítható partnerük, mint Magyarország, nem volt, ők szeretnek itt lenni nálunk, és szeretnének további beruházásokat is végrehajtani Magyarországon.

Tehát azt gondolom, miniszter úr, hogy az új portfólió, amit a tárcával képvisel, hatékony és eredményes lehet. Én kifejezetten örülök annak, hogy a nemzetközi energiapolitikai kérdések és a Paks II. beruházás is a miniszter úr felügyelete alatt lesz, hiszen - ahogy ön is elmondta - kulcskérdés lesz a következő időszakban az, hogy hogyan tudunk minél több területen önellátók lenni, márpedig energiában nem tudunk önellátók lenni akkor, hogyha Paks II.-t határidőre be nem fejezzük. Az az egyébként ambiciózus terve a kormánynak, hogy 2050-re teljesen független lesz a fosszilis energiahordozóktól Magyarország és a magyar gazdaság, annak is egy fontos eleme lesz az, hogy Paks II. határidőre elkészüljön.

Úgyhogy köszönjük szépen, miniszter úr, a beszámolót, azt a részletes tájékoztatást, amit öntől kaptunk. Nem gondolom azt, hogy ezek után bárkiben kétség merülhet fel az ön alkalmasságát illetően, de ettől függetlenül sort kell kerítenem egy formális szavazásra.

Határozathozatal

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy aki Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszteri posztra való alkalmasságával egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez 10 igen szavazat. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ki az, aki ellene szavazott? *(Szavazás.)* 10 igen és 3 ellenszavazat mellett a bizottság a miniszter úr alkalmasságáról döntött.

Köszönjük szépen, hogy idefáradt a bizottság ülésére. Bízunk abban, hogy a következő négy évben a beszámoló alkalmával sikerül a mostani ellenszavazókat is meggyőzni arról, hogy egy jó döntést hozott a bizottság. Köszönöm szépen.

Az 1. napirendi pontot lezárom.

Mielőtt áttérünk a 2. napirendi pontra, öt perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 9.29 - 9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét, folytatjuk a Gazdasági bizottság ülését.

**Nagy Márton István gazdaságfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)**

A 2. napirendi pont keretében köszöntöm körünkben Nagy Márton urat, aki szintén nem ismeretlen a bizottság tagjai számára, hiszen már több alkalommal volt lehetőségünk a parlamentben még jegybankalelnökként találkozni. Nagy Márton urat kérte fel Orbán Viktor miniszterelnök úr arra, hogy a gazdaságfejlesztési tárcát vigye miniszterként, ezért a mai meghallgatáson a miniszter úr alkalmasságáról kell majd döntenünk.

Szintén régi ismerősként köszöntöm a teremben Fónagy János miniszter urat, akit államtitkárként fogunk majd viszontlátni ismét a parlamentben, illetve dr. Túri Anikó és Lóga Máté szintén államtitkárjelölteket.

Szeretném jelezni a miniszterjelölt úrnak, hogy a meghallgatás ügyrendi menete a bizottságban úgy történik, hogy először ön kap szót egy expozé keretében. Itt szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy a miniszterjelölt úr egy prezentációval készült. A házszabály értelmében meg kell kérdeznem önöket, hogy van-e ez ellen bárkinek kifogása. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy képviselőtársaimnak nincs kifogása ez ellen.

Tehát a miniszterjelölt úr expozéra kap lehetőséget az elején, utána képviselőtársaim egy körben jelentkezhetnek, kérdéseket tehetnek föl és véleményt mondhatnak, utána arra kérem a miniszterjelölt urat, hogy az elhangzott kérdésekre, illetve véleményekre válaszoljon. Szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni arra, hogy miniszterjelölti meghallgatásról van szó, tehát olyan kérdéseket lehet ebben az esetben feltenni Nagy Márton miniszterjelölt úrnak, ami a gazdasági tárcához, annak szakmai munkájához és a jelölt alkalmasságához kapcsolódik.

Nos, e bevezető után szeretném akkor Nagy Mártonnak átadni a szót. Öné a szó!

Nagy Márton István expozéja

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: *(Az előadást vetítés kíséri.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő! Köszöntöm a sajtó képviselőit is. Köszönöm a lehetőséget a meghallgatásra. A miniszterelnök úr gazdaságfejlesztési miniszternek kért fel. Miniszterjelöltként szeretném bemutatni a csapatomat, illetve magát az elképzelésemet arról, hogy mit is értek gazdaságfejlesztés alatt, a következő években, adott esetben 2030-ig mi az, ami foglalkoztathat minket.

Kezdjük azzal, hogy milyen hatásköröket és milyen felelőségeket vennék magamra, illetve a miniszterelnök úr mit delegált rám. A nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért leszek felelős, ami alapvetően az MFB, az Eximbank csoportokat tartalmazza, ideértve a hitel-, a garancia- és a tőkeágot is, mindenfajta pénzügyi eszközt, illetve mindenfajta pénzügyi intézményt, ebben akár többségi tulajdonos az állam vagy kisebbségi, tehát a kisebbségi tulajdon és annak kezelése is ide fog tartozni. Másodikként a pénztőke és a biztosítási piac szabályozása, amely a pénzügyi piac szabályozását jelenti, azt, hogy hogyan és miként működhetnek a bankok, a biztosítók vagy egyéb pénzügyi intézmények. A nemzetközi pénzügyi kapcsolatokért is felelős

leszek, amelyek főként a fejlesztési bankok külföldi fejlesztési bankokkal való kapcsolattartását jelenti, hiszen Magyarország számára egy lehetőség, hogy ne csak hazai forrásokból vagy adott esetben uniós forrásokból, hanem külföldi banki, fejlesztési banki forrásokból is merítsen.

A gazdaságfejlesztésért leszek felelős, ami, hogyha összefoglalhatnám, azt jelenti - és erről majd részletesen fogok beszélni -, hogy hogyan tudjuk Magyarországot felzárkóztatni, hogyan tud konvergálni, de hogyan tudja mindezt fenntartható módon megtenni, és ez a felzárkózás hogyan tud végbemenni a lehető leggyorsabban. A versenyképesség gazdasági és jogi feltételrendszeréért is felelős leszek - hívhatjuk ezt versenyképességnek is -, az állami vagyonért és a postaügyekért.

Balomon ül Fónagy János úr, őt nem kell bemutatni, miniszterhelyettesként, parlamenti államtitkárként fog szolgálni mellettem. A bölcsességére lesz szükségem és minden tudására, amit felhalmozott, és remélhetőleg sok mindenben tanítani fog engem. Az ember tanul élete végéig - remélhetőleg ez meg is fog történni.

Lóga Máté ül jobb oldalamon, aki a gazdaságfejlesztésért, a nemzetközi kapcsolatokért és a pénzügyi szolgáltatásokért lesz felelős, őrá a szorgalmában, innovációjában és kreativitásában számítok.

Túri Anikó államtitkársjelölt asszony a pénzügyi és egyéb gazdasági jogi szabályozásért lesz felelős, az állami vagyonért és a postaügyért mint jelölt, és rá is a szorgalmáért természetesen, a teherbírásáért, mindenféleképpen az alaposágáért és a szabályozói tudásában támaszkodom majd rá nagymértékben.

A működési rend egyszerű, a három kohézió elve: belső politikai kohézió a miniszterelnökkel, illetve a kormány tagjaival, külső politikai kohézió, a parlamenti képviselőkkel való együttműködés, szakmai kohézió, a gazdasági szereplőkkel való együttműködés és konzultáció. Így fogunk működni.

Hogy miről is szól a gazdaságfejlesztés, mit értünk alatta, és mit gondolok, hogy kell működnünk? Ezt talán az fejezi ki a legjobban, hogy a fenntartható felzárkózás a legfontosabb dolog. De a „fenntartható” szónak a definíciója az elmúlt tíz évben jelentősen megváltozott, fel kell ismerni azt, hogy hogyan tudunk úgy felzárkózni a lehető leggyorsabban, hogy azt fenntartható módon tudjuk megtenni, és ebben egy önálló és önellátó gazdaságra kell támaszkodnunk.

Viharos évtizedbe lépünk, azért gondolják csak el, hogy milyen körülmények vannak akár az árupiacokon, a pénzüpiacokon vagy a gazdaságban. A Covid-járvány és lényegében a szomszédunkban zajló háború olyan energia- és élelmiszer-áremelkedést, gazdasági válságot, pénzügyi válságot okoz, ami rég nem látott folyamatokat indított el.

A kőolaj ára majdnem a kétszeresére emelkedett, a gáz a négyszeresére, az áram az ötszörösére az elmúlt egy évben, a Brent-típusú olajár ma 114 dollár/hordó, ami nagyon jelentősen megnehezíti a gazdaságok működését, az energiaárak, ha így folytathatom, a csúcson vannak.

A gabonaárak a másik tényező, ami ugyancsak historikus csúcsra emelkedett, globálisan a búza és a kukorica ára például közel a kétszerese a tavalyi áraknak. Ha az euró/dollárt nézzük, majdnem a paritáson vagyunk, 1,05 volt, amikor eljöttem, de lehet, hogy azóta már változott. Azért 1-es paritást rég nem látott a világ az euró és a dollár között.

A tízéves állampapírhozamok, amik kifejezik azt, hogy mennyire tudjuk finanszírozni a gazdaságot, emelkednek és igen magasan vannak, az USA-ban megközelítik a 3 százalékot, a németeknél a mínuszról átmentük pozitívba, 1 százalékon vagyunk, a mediterrán országoknak a hosszú hozamai elkezdtek emelkedni, az olaszok 3 százalék közelében vannak, a magyar hozam pedig 7 százalékon van.

Az ellátási láncok akadoznak, a csiphiányról mindenki tud, de hogyha ma megkérdezi valaki, hogy mikor tud új autót venni, a megrendelés mikor érkezik, egy-másfél év, ha biciklit akar venni, azt valószínűleg nem fogja tudni azonnal megvenni a boltban. Tehát olyan dolgok történnek a világban, amit el sem tudtunk volna képzelni, ezért mondhatom azt is, hogy a közgazdaságtan alapvető összefüggései dőlnek meg, változnak meg, és az, aki felismeri azt, hogy ez hogyan fog megváltozni és hogy fog kinézni a jövő, az fog ebből nyertesén kikerülni.

A recesszió kockázata növekszik. A Fed agresszív kamatemelésbe kezdett, az EKB júniustól kamatokat emel, és bár az infláció ott van, és mindig halljuk, hogy rémként emelkedik globálisan is, a magyar infláció a középmezőnybe tartozik, de azért nagyon sok országban már két számjegyű az infláció. Ma már például a befektetők sokkal jobban félnek a recessziótól, mint magától az inflációtól.

Ezekben a viharos időkben tehát nemcsak az a kérdés, hogy hogyan tudjuk a válságot megfelelően, hatékonyan kezelni, hanem az is, hogy a gazdasági sikereinket megvédjük, a válságból megerősödve kerüljünk ki, és ha ez megtörténik, utána a lehető leggyorsabban visszaálljunk a felzárkózási pályára, még egyszer, aminek fenntarthatónak kell lenni, gyorsnak, de fenntarthatónak kell lenni. Ez a két szó nagyon fontos: gyors, de fenntartható.

Mitől fenntartható? Érdekes az elmúlt, ha így nézzük, tizenkét év. Úgy is fogalmazhatunk, hogy az orbáni gazdaságpolitika 2010-ben úgy vette át a stafétabotot, hogy egy válságban lévő gazdaságot, költségvetést örökölt. Ebben az esetben a legfontosabb az volt, hogy teremtsük meg az egyensúlyt, stabilizáljuk a gazdaságot. Maga a fenntarthatóság egyetlen dolgot jelentett, a fenntartható felzárkózást, hogy egyensúlyon kell alapulnia, és ez a szó dominálta a köztudatot is, a közgazdasági gondolkodást Magyarországon is.

Utána bővült ki ez a fenntarthatóság azzal, hogy a gazdaság legyen munkaalapú, legyen családalapú, tehát a családok támogatásával, a vidék felzárkóztatásával, és hogy versenyképes és termelékeny legyen a gazdaság. 2018 után ez az egész dolog, a versenyképesség definíciója töltődött meg a zölddel és a digitálissal, illetve jelent meg az önálló, szuverén gazdaságpolitika fogalma, amit úgy is mondhatok, hogy az euró kérdésköre mit is jelent számunkra, fel kell-e adni a gazdaságpolitika függetlenségét vagy nem. Véleményem szerint nem, tehát az euró az nem kérdés, rövid távon, középtávon sem, hosszú távon meg ki tudja, hogy mi lesz. De az euró ilyen tekintetben nem egy kérdés. Ebben a kérdésben az önálló gazdaságpolitika fog nagyon fontossá válni.

'19-től jött be az a kérdés, hogy profitegyenleg, mi van a magyar gazdaság profitegyenlegével, a kifizetéssel, a többségi hazai tulajdon stratégiai ágazatokba való visszaszerzésével; adott esetben vannak olyan ágazatok, ahol még vissza lehet szerezni. Maga a Covid-válság és a szomszédunkban zajló háború az, ami felértékelte a biztonságot és az önellátó gazdaságnak a kérdéskörét, hogy lehetőleg az ilyen alapvető dolgokban, mint az élelmiszer vagy éppen az energia, ne függjünk másoktól.

Ezeken gyorsan végigmelve: az egyensúly kérdésköre. Az egyensúly kérdésköre, azt gondolom, hogy rendben van, a költségvetés egyensúlya megvalósul. A kormány tartani fogja a tavalyi 6,8 százalék után idén a 4,9 százalékos GDP-arányos költségvetési hiánycélt, és 2023-ban pedig a 3,5 százalékot. Az államadósság egy csökkenő pályára kerül, a tavalyi 77 százalék után idén 76, '23-ban pedig 74 százalék alá csökkenhet. A fizetési mérleg egyensúlya deficitből szufficitbe fordul 2023-ban, az infláció pedig a tavalyi 5 százalék után idén bár 9-10 százalékra ugrik, 2023-ban már konszolidálódhat, és visszatérhet 3-3,5-4-5 százalék közelébe.

A másik nagyon fontos dolog a fenntarthatóságban a munkaalapúság. Azért ennél szebb ábra, hogy mi történt a munkanélküliségi rátával 2010 óta, egy 10 százalékos

fölötti szintről lejtünk 3,6 százalékra, és ma a munkanélküliség az egyik legalacsonyabb az Európai Unióban. Ezt nem mutatja jobban az, mint hogy az embereknek munkalehetőséget kellett teremteni, és ezzel éltek is, nemcsak hogy munkahelyek jöttek létre, hanem az emberek munkába is álltak. Ma már azt mondhatom, mert közgazdaságilag nincs olyan, hogy nulla munkanélküliségi ráta, hogy nagyon közel vagyunk a teljes foglalkoztatottsághoz, aki akar dolgozni, az dolgozik. Vannak társadalmi csoportok, ahol az aktivitási rátát, tehát azt, hogy akarjon dolgozni, lehet emelni, a fiataloknál és az alacsony képzettségűeknél soha nem lehet megelégedni a sikerekkel, meg kell keresni, hogy hol lehet javítani - itt még lehet javítani.

A másik dolog a családalapú társadalom. Magyarország költ a világon a legtöbbet a családokra, idén ez 6 százalék körüli, tehát a GDP 6 százalékát költjük a családokra, tavaly, illetve előtte ez a szám 4-4,5-5 százalék között volt. Ez a világon a legtöbb. Jobb oldalon lehet látni ennek a hatását is, Magyarországon van a legtöbb házasságkötés. Tehát ezer főre vetítve, ha megnézzük Európát, 6,9 házasság jut ezer főre, ennél több sehol nincsen.

A következő ábra: a vidék felemelkedik, a vidék felzárkóztatása. A vidék felzárkóztatása nélkül nincs fenntartható felzárkózás a gazdaság egészét tekintve. Tudjuk nagyon jól, hogy Budapest hol áll, helyes is, ahol áll, 153 százalékon áll az Unióhoz képest, tehát másfélszerese a fejlettsége az uniós átlaghoz képest. De ha megnézzük a vidéket, akkor sajnos ez 50 százalék körül van, magyarul: Budapest háromszor olyan fejlett ma, mint a vidék egyes részei, persze Nyugat-Magyarország más helyzetben van. Ezt az ollót zárni kell, enélkül nem lesz fenntartható felzárkózás.

A jobb oldali ábra jól mutatja, hogy azokban a régiókban, ahol a lemaradás jelentős, nagyon nagyarányú a kkv-knak a száma, tehát minél sötétebb az országon ez a szín, azt jelenti, hogy annál dominánsabb a kkv-k jelenléte. A nagyvállalatok nem mennek be ezekre a vidékekre, ide a nagyvállalatokat is el kell hoznunk. Az, hogy Debrecen és környéke elég multicentrikus, az, hogy Győr és környéke multicentrikus, az egy dolog, de az egyes lemaradt régiókban is iparfejlesztést kell végrehajtanunk.

A dualitás kérdésköre. Tehát ha azt kérdeznénk, hogy a versenyképességet egyetlen mutatóval hogy lehet bemutatni, az a dualitás kérdésköre. A magyar gazdaság duális, kétszer olyan hatékony ma egy nagyvállalat, mint egy kkv. Ez az ábra azt mutatja, hogy 2010-ben két és félszer volt olyan hatékony, most már csak kétszer, illetve kettő alatt van, 1,9. Tehát közeledett a kkv-k hatékonysága a nagy multikhoz, illetve a nagyvállalatokhoz. De ezt a számot tovább kell csökkenteni, a kkv-k hatékonyságát fel kell zárkóztatni a nagyvállalatokhoz, akkor fog a dualitás megszűnni. Ez is egy nagyon-nagyon fontos dolog.

Önálló gazdaságpolitika. Az önálló gazdaságpolitikát meg kell őrizni, ez előfeltétele annak, hogy sikeresek legyünk, az önálló monetáris politikát, kamat- és árfolyampolitikát jelenti - itt elmondtam, hogy az euróról mit gondolok, annak bevezetéséről és időzítéséről -, önálló fiskális politikát, önálló pénzügyi felügyeletet, önálló kereskedelempolitikát, ami külső és belső kereskedelmet jelent, önálló adópolitikát és fejlesztési politikát kell folytatni.

Akkor fenntartható a felzárkózás, ha az ország kifizető, de hogy a kifizetés mellett mennyi olyan magyar céget segítünk, hogy a kifizetés kifelé menjen és kifizessen, nagyon fontos dolog, hogy a stratégiai ágazatokban a hazai tulajdon részarányát emeljük. Ez egy csomó ágazatban sikerült az elmúlt tíz évben, ilyen az építőipar, a bankszektor, az energetika és a média. Ma már ezekben a szektorokban domináns a hazai tulajdon.

Hol nem domináns? Az építő- és az alapanyagiparban nem domináns, nemhogy nem domináns, szinte láthatatlan. Ez egy nagyon nagy örökség, amit korrigálnunk kell.

Itt növelni kell a hazai tulajdon részarányát. Élelmiszer-kiskereskedelem, erről többször szó volt az elmúlt hetekben. Ide tartoznak a biztosítók is. Tehát a bankrendszer volt az első lépés a pénzügyi rendszerben, de a biztosítókkal kevésbé foglalkoztunk. A biztosítókkal foglalkozni kell. Ide tartozik maga a távközlés is, a telekommunikációs kérdéskör. Ezekben a szektorokban a hazai tulajdon részarányát dominánssá kell tenni, ami azt jelenti, hogy 50 százalék fölé kell emelni. Akkor a profitegyenlegünk záródni fog, ami most 6,6 milliárd euró, ami úgy jön össze, hogy a külföldi vállalatok keresnek itthon 8,5 milliárd eurót, a hazai vállalatok külföldön megkeresnek 1,9 milliárd eurót.

Akkor fenntartható a felzárkózás továbbá, ha önellátó a gazdaság legalább két fronton, energiában és élelmiszerben. Ez az ábra azt mutatja, hogy akik a jobb felső sarokban vannak, ott alacsony az élelmiszer- és energiafüggőség az Európai Unióban, akik bal oldalon alul vannak, magas az élelmiszer- és energiafüggőség. Magyarország bal oldalon felül van, ami azt jelenti, hogy alacsony az élelmiszer-, de magas az energiafüggőség.

Magyarországon GDP-arányosan 4 százalék az energiaexport és az -import negatív egyenlege, tehát többet importálunk energiából, mint exportálunk. Ez a GDP 4 százaléka, duplája a németnek, ami ugyancsak nagyon magas, 2 százalék.

Élelmiszerben viszont sokkal jobban állunk, ott pozitív az egyenleg, többet exportálunk, mint importálunk, kétszer annyit termelünk, mint amit elfogyasztunk. Itt élelmiszerben 1,6 százalék ez az egyenleg, tehát amivel többet exportálunk, mint importálunk GDP-arányosan. Élelmiszerben önellátók vagyunk, de nagyon fontos azt mondanom, hogy természetesen nem minden élelmiszerfajtában. Itt foglalkoznunk kell azzal, hogy ami élelmiszert itt az importban látunk, ki kell váltani, meg kell találni azt, hogy meg tudjuk-e termelni azt az élelmiszert mi magunk is. Tehát nem szabad azzal sem megelégedni, hogy élelmiszerben szufficites az egyenlegünk.

Hogy a felzárkózás hogy fog megvalósulni. Magyarország 2021-ben már lekörözi Görögországot és Portugáliát. Az Európai Unióban a 20. helyen van 76 százalékos aránnyal, ez a GDP per capita vásárlóerő-paritás, tehát az uniós átlagnak a 76 százaléka voltunk '21-ben, 2010-ben 66 százalékon voltunk. Most 76 százalékon, lényegében a 20. helyen vagyunk, közben megelőztük Görögországot és Portugáliát.

Ki van előttünk? Lengyelország van előttünk, a 19. helyen. Mi Lengyelországgal versenyzünk azért, hogy ki legyen a 19. Ha sikerül az Unióval egy 3 százalékos növekedési többletet fenntartani, ami a múltban körülbelül 2 százalék volt, de ezt 3 százalékra emelni, akkor 2030-ra az Unió 90 százaléka ugrunk erről a 76 százalékról. Ha akár 3,5 százalékig el tudunk menni a növekedési többletben, akkor az Unió 100 százalékát el fogjuk érni 2030-ra.

Természetesen a cél az utóbbi, 2030-ra elérni a 100 százalékot, de úgy, hogy a fenntarthatóságnak a definíciójából ne veszítsünk el egyet se, ezt az evolúciót tartjuk meg és kövessük. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen az expozét, miniszterjelölt úr. Most képviselőtársaimnak adom meg a lehetőséget arra, hogy szót kérjenek, kérdést tegyenek föl, illetve véleményt mondjanak. *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett elsőként, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretettel köszöntöm a miniszterjelölt urat és kedves munkatársait is, egyben szeretnék köszönteni mindenkit a bizottságban, hiszen hosszú évek után ülhetek itt újra, nagy megtiszteltetés ez számomra.

Én örültem ennek a prezentációnak - szeretném majd elkérni elektronikus formában is, hogyha lehetséges, ez manapság azért már megszokott -, hiszen a miniszterjelölt úr számos formabontó gondolattal gazdagított bennünket az utóbbi években. Én egyébként annyiban nagy szimpátiával figyeltem ezeket a gondolatokat, hogy a mainstreamtől mindenképpen eltért, és ez most egy diskurzusteret biztosít számunkra, hogy szakmai kérdésekről érdemben, a tények, számok szintjén cseréljünk eszmét, főleg a devizahitelezés kapcsán nekem az első körös megszólalások annak idején nagyon szimpatikusak voltak.

Ugyanakkor ambiciózus célokkal is találkozhatunk, tehát ha egy 3-3,5 százalékos növekedési többlet megvalósul, én nagyon-nagyon fogok örülni, és semmiképp nem vagyok ellendrukker. Viszont nagyon érdekelné az összetétele. Tehát azt látom, hogy a tervezőasztal mellett vagy GDP-adatok szintjén sokszor nagyon szép az összkép, de ha egy kicsit közelebb megyünk, akkor bizony társadalmi vagy szociális szinten komoly katasztrófahelyzetek bontakoznak ki az amúgy statisztikailag meggyerő összkép mögött.

Azt látom a mostani GDP-adatokon is, hogy ha például nem lenne ennyire baromi magas az infláció, akkor vélhetően egy alacsonyabb GDP-adattal találkoznánk. A GDP-adatunk azt sem mutatja, hogy a Magyarországon működő multicégek teljesítménye találkozik-e közteherviseléssel, avagy sem. Tehát itt egy nagyon komoly hiányérzetünk van, hiszen miközben áfabevétel gyanánt több mint ötezer milliárdot realizál a költségvetés, a társaságiadó-blokk gyakorlatilag hiányos. Nem azt mondom, hogy üres, de amikor nagyjából tizedannyi vagy annyi sem, akkor azért ott komoly kérdések merülnek fel.

Nyilván nem azt akarja senki sem sugallni, hogy adóztassuk szénné a multikat, vagy üldözzük el őket Magyarországról, nem akar ilyen hangulatot kelteni senki, de az egészen látványos, hogy különböző technikai eszközökkel - informatikai rendszer bérlése, know-how beszerzése - gyakorlatilag felső határ nélkül lehet kitalicskázni profitot Magyarországról. Nem látjuk a kormányon azt, hogy komolyan fel szeretett volna lépni ezzel szemben, inkább egy ilyen hallgatóságos dealre tippelnék, ami mondjuk a német multinacionális cégek vagy a német gazdaság és a mindenkori magyar kormány között fennáll. Nyilván itt fölösleges összeesküvés-elméleteket fabrikálni, de látványos a költségvetés számai és oszlopai között az ordító különbség, ez mindenképpen magyarázatért kiált.

Tehát összességében a növekedési többletnek én nagyon-nagyon örülnék, de az összetételét illetően azért kíváncsi vagyok a személyes víziójára, hiszen egyáltalán nem mindegy, hogy egy meglehetősen forrásbő uniós időszakot követően, akkor, amikor ez a forrástömeg kiszáradni látszik, mennyire tudunk az emberi erőforrásba, a saját honfitársaink tudásába, egészségébe fektetni. A minisztériumi struktúrából nem látszik az, hogy ez komoly prioritás lenne a magyar kormány számára. Tudom, hogy nemcsak azon múlik ez a történet, hogy lesz-e önálló egészségügyi vagy oktatási minisztérium, ez egy nagyon sok összetevős mátrix, de ezek azért szimbolikus jelentőségű lépések, gesztusok.

Ha engem kérdez a miniszterjelölt úr, én egy önálló demográfiai minisztériumot is megszavaztam volna, hiszen ha ön fenntarthatóságról beszél, akkor nagyon fontos, és nem hagyhatja figyelmen kívül azt a demográfiai vetületet is, ami egyébként nem az ön miniszteri portfóliójába tartozik, de az elnök úr türelmével nem visszaélve, azzal kapcsolatban, ami a prezentációban elhangzott, pontosító kérdést azért szeretnék feltenni, még egyszer hangsúlyozom, hogy nem szétfeszítve a meghallgatás kereteit.

A GDP 6 százaléka, amit a családokra fordítanak, megint csak az előző kérdéskörhöz vezet vissza. Ebben benne van a Nők 40 program több mint 200 milliárdos nagyságrendű összege, miniszterjelölt úr. A helyzet az, hogy olyan

összegeket számolnak ide, amelyek a klasszikus európai költségvetési tervezésben - és miközben készültem erre a meghallgatásra, átnéztem azért az idevágó adatokat - lényegében sehol nem szerepelnek ezen a soron. Tehát látom én a politikai terméket, hogy önök el szeretnék mondani, hogy a családtámogatásra Európában a legtöbbet költenek, egyébként ez egy támogatandó cél. Tehát ha a valóságban teljes körben támogatnák a családokat, akkora igennel szavaznék, hogy kiszakadna a gomb a helyéről. Csak azt látom, hogy a kétségtelenül nagyon sok idecsoportosított forrás ellenére a demográfiai mutatók borzalmasak, a termékenységi arányszám sajnálatos módon most megint esett, és ha az élveszületési adatokkal számolunk, az első három hónap adatait felsorozva egy 79 ezer körüli élveszületési szám jönne ki az év végére, ami a mért magyar történelem legrosszabb adata, és a mért magyar történelem eddigi legrosszabb adatánál is körülbelül 10 ezerrel rosszabb.

Tehát azt látjuk, hogy ha ez így marad, akkor az évszázad végére egy kevesebb mint hatmillió országban gondolkodhatunk. Mivel ön fenntarthatósági kérdéseket említett, én nagyon fontosnak tartom azt tisztázni, hogy fenntartható-e a gazdaságpolitikai tervezés, az országos infrastruktúra tervezése annak tudatában, hogy egy hatmillió ország leszünk, nyilván bevándorlás nélkül, amit én nagyon szeretnék elkerülni, tehát semmiképp nem lehet cél az, hogy szervezett bevándorlás töltsen meg ezt az országot.

Éppen ezért tekintek riadalommal a kormány legújabb rendeleteire, a tavaly szeptember 1-jeire, amely a harmadik országból érkezők szervezett munkaerőimportját könnyíti meg drámai módon, és köt gyakorlatilag együttműködési megállapodást harmadik világbeli országokkal. Most a veszélyhelyzet megszűnéséről szóló csomagjuk pedig szintén a munkaerő-kölcsönzés engedélyezését teszi könnyebbé, tehát megint csak a szervezett munkaerőimportot teszi egyszerűbbé.

Az én világképemhez és jobboldali, hívó emberként a saját gondolatvilágomhoz az állna közel, hogy valódi családtámogatási rendszeren belül minden társadalmi csoport számára kedvezzenek, például szüntessék meg a horrorisztikus, 27 százalékos áfát a gyermeknevelési cikkeken. Ha fenntarthatóság, akkor a demográfia megalapozása a legfontosabb fenntarthatósági eszköz. Számptalan ötletünk lenne ide, de nem akarom szétfeszíteni a meghallgatás kereteit.

Egy megjegyzést engedjen meg, és tényleg nem cinikus ez a megjegyzés: a legtöbb házasságkötés adata a mutatószámok szerint nem vezetett az élveszületések számának emelkedéséhez. Ezen a ponton el kellene gondolkodniuk az öt évvel ezelőtti figyelmeztetésünkön, ahol elmondtuk, hogy persze, bizonyos családtámogatási formák könnyebb hozzáférhetősége érdekében sokan fognak házasságot kötni az eddigiekhez képest, de ez nem feltétlen vezet a gyermekáldások számának emelkedéséhez. Sajnálatos módon a történelem bennünket igazolt, bárcsak ne lett volna igazunk ebben a kérdésben!

Az önálló önellátó gazdaság fogalma melengeti a szívemet. Tízennévszázad éve a dolgozataimban én nagyon sokat próbáltam ebben a tárgykörben kutatni, nagyon ritkán több, a legtöbbször kevesebb sikerrel, hiszen azt látjuk, hogy a magyar gazdaság kitettsége egészen elképesztő szintet mutat.

Engem a miniszterelnök úr megjegyzése is meglepett, tehát elfogadom azt, hogy a statisztika szerint kétszer annyi élelmiszert állítunk elő, mint amennyire szükségünk lenne, de aztán szembejön a valóság. Tehát ha bemegyünk egy bevásárlóközpontba, azt látjuk, hogy jellemzően külföldi termékek jönnek szembe, és a horrorisztikusan gyenge forintárfolyam még a hazai termékek árát is folyamatosan veri fel, azokat is kell szállítani, adott esetben az euróért vásárolt üzemanyaggal, vagy kell a gondozásukhoz külföldi növényvédőszer vagy éppen mezőgazdasági gép. Tehát semmi nem tudja

elkerülni a tudatosan alacsonyan tartott forintárfolyam brutális, negatív különadóval felérő hatását.

Mindig elmondták erre még egy másik pozícióból, amikor beszélgettünk erről, hogy a kormánynak nincs árfolyamcélja, a Magyar Nemzeti Bank pedig azt csinálja, amit a kormány vagy a parlament meghatároz a róla szóló törvényben. De most azért adódik a kérdés: nem gondolja-e a miniszterjelölt úr, hogy a gazdaságfejlesztést, az ezzel kapcsolatos víziót erőteljesen visszaveti az elképesztően gyenge forintárfolyam? Nem szeretnék udvariatlan lenni és idehozni 2010 előtti idézeteket, amik a különböző forintárfolyammal kapcsolatos kiszólásokat tartalmazzák, ez a plenáris ülésre tartozik inkább, ez pedig egy szakbizottság. De a forintárfolyammal kapcsolatos kérdés akut és aktuális. Milyen tervekkel rendelkeznek ezt illetően? Tervezik-e legalább közvetett módon megfogni ezt a folyamatot, vagy egy olyan konzultációs rendszert vezetni be, amely képes legalább valamifajta ilyen radart vagy kontrollt gyakorolni ezen az egészen.

Nyilván ha már családvédelem, akkor az áfarendszerrel kapcsolatos javaslatomat nem tudom elhallgatni, a mi frakciónk nyújtotta be, amely az alapvető élelmiszerek áfatartalmának nulla százalékosra történő leszállításáról szól. Ebben a bizottságban egyébként nagyon termékeny vitákat folytattunk erről már évekkkel ezelőtt. Nagyon sokszor elmondták, hogy egyáltalán nem garantált, hogy ebből árcsökkenés is keletkezne, aztán 2010 óta csak találunk két-három olyan terméket, ahol az áfa is csökkent és az ár is. De a szakma abban megegyezik, hogy legalább a folyamatos árnövekedés dinamikáját képes lenne megtörni az áfacsökkentés, tehát az biztos, hogy a jövőre vonatkozóan mérhető hozadéka lenne.

Mi úgy látjuk, hogy ennek az idézőjeles költsége kigazdálkodható a jelenlegi keretek között is, ráadásul a gazdaság további fehéredése ezt az idézőjeles költséget csökkenti, illetve a felszabadult összeg vélelmezhetően a hazai gazdaságban kerül elköltésre, további adóbefizetéseket generálva. Tehát úgy látjuk, hogy vitaképes ez a javaslat, az álláspontja nagyon érdekelne bennünket minderről.

A demográfiai vetületet már említettem.

Egy kérdés maradt hátra, ez a devizahitelezésről szól. A korábbi években, említettem, hogy szimpátiával követtem azokat a megszólalásait, amelyek a devizahitelezésről úgy szóltak, hogy nem kell engedni, sőt, tiltani kell, ez már a miniszterelnöki főtanácsadói pozíció elfoglalása után született nyilatkozat volt.

A szimpátiám ellenére viszont hiányolom az egész kormány cselekvési programjából a valódi kiállást a devizahitelesek, hitelkárosultak mellett. Azt látom, hogy persze vitaképes, hogy hol indult a folyamat, önök mindig azt mondják, hogy a 2010 előtti kormányoknál, én őket egyébként nagyon mélyen okolom a válság felfutásáért, de azt látom, hogy 2001-ben kezdődött ez a történet valójában, az első Orbán-kormány idején, az a bizonyos szellem akkor jött ki a palackból. Aztán kétségtelen, hogy minden külföldi figyelmeztetés ellenére ez a hitelállomány brutálisan felfutott.

De az, amit 2010 óta ez a kormány tett ezen a területen, ez egy gazdaságpolitikai önfeladás, egy gyenge gyarmati kormány vízióját keltette mindannyiunkban, hiszen a piaci árfolyamon történő forintosítás egyértelműen banki érdekeket szolgált ki. Képviselőtársaim víziója is érdekel erről, de mennyire tartották igazságosnak azt, hogy ha valaki 160 forinton vette fel ezt a kétes háttérű hitelét, akkor számára egy 256 forintos piaci átváltást dolgoztak ki? De ezenközben a Kúriára mutogattak, miszerint a Kúria határozta meg az átváltási árfolyamot. Csakhogy éppen a jogalkotó lépett ki ebből a keretrendszerből, amikor azt mondta, hogy a szerencsésebbek, a gazdagabbak 180 forintos kedvezményes árfolyamon végtörleszthettek.

Én úgy gondolom, hogy a minimum elvárható az lett volna, hogy ez a végtörlesztési árfolyam mindenkire igaz legyen abban az időszakban. Magyarország Kormánya nem ezt tette, több mint 23 ezer gyalázatos kilakoltatás kísérte ezt a folyamatábrát és a végrehajtási rendszer ismert túlkapásai, amiben sajnálatos módon ez a kormány erőteljesen érintettnek tűnik.

Összességében tehát a miniszterjelölt úr nyilatkozatai szimpatikusak voltak ebben a tárgykörben. Milyen tartalommal kívánja mindezt megtölteni? Van-e bármilyen elgondolása Magyarország Kormányának, leendő kormányának azt illetően, hogy rendezze a hitelkárosultak helyzetét? Milyen elképzelései vannak azt illetően, hogy megakadályozza, hogy a jövőben hasonló forduljanak elő?

Hiszen azt látjuk, hogy a devizahitelesek számára ez a piaci forintosítás nem egy nemzeti, nem egy jobboldali, nem egy, a polgárai érdekét védő kormány lépése volt, ez a legsötétebb történelmi korszakok kiszolgáltatottságát idézi gazdaságpolitikai szemszögből, és én egyáltalán nem találom ezt mókásnak vagy viccesnek, hiszen nagyon sok család tragédiája, áldozatvállalása, külföldre kényszerülése, elmaradt gyermekvállalása kíséri ezt a történetet. Nem tehetnek úgy önök sem, és én sem fogok úgy tenni, mint ha ez már mögöttünk lenne, mint ha ez meg sem történt volna.

Ez a gyalázat mindenkinek a felelősségi portfóliójának a részét képezi, aki 2001 óta kormányzati szinten részt vett ebben az egészben, és egy nagyon fontos szimbolikus kérdésnek tartom, hogy miniszterjelölt úr és a leendő kormány kíván-e foglalkozni ezzel a kérdéssel, milyen mélységben kíván foglalkozni ezzel, és vannak-e konkrét elképzelései az amúgy szimpatikus nyilatkozat tartalommal való megtöltésére. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Erős Gábor képviselő úr kért szót. Öné a szó!

ERŐS GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Többször elhangzott a beszédében és a prezentációban az energiakérdés is, és mint tudjuk, Magyarország nagyban az orosz energiától függ.

Két kérdés fogalmazódott meg bennem közben. Az egyik az, hogy milyen hatása van az orosz energiaembargónak - gáz- és olaj- a magyar gazdaságra. Készült-e itthon ilyen irányú hatástanulmány ezzel kapcsolatban? Engem ez a két kérdés nagyon érdekelne, és nagyon szépen köszönöm ezt a prezentációt, ami tényleg átfogó és mindenre kiterjedő volt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dávid Ferenc alelnök úr kért szót. Öné a szó, alelnök úr!

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszterrel... Miniszterjelölt Úr! Bocsánat, még gyakorlatlan vagyok, elnézést! Tisztelt Miniszterjelölt Úr és tisztelt Kollégái! Én négy kérdéssel állok elő, és kezdeném azzal, hogy az első slide-on, amit felvetítettek, a 4. pontban volt a gazdaságfejlesztés, ha jól emlékszem, az 5.-ben a versenyképesség és a gazdasági és jogi feltételrendszer. Ezzel kapcsolatban arra kérném a miniszterjelölt urat, hogy egy nagyon fontos körülményről adjon egy rövid tájékoztatást, hogy tervezik-e a közbeszerzési rendszernek az átfogó felülvizsgálatát, és hogy van-e ilyen elképzelés. Úgy gondolom, hogy ez szorosan ehhez a kérdéskörhöz kapcsolódó témakör, erről meghallgatnék néhány gondolatot.

A másik kérdésem az lenne, én lehet, hogy egy kicsit szubjektív vagyok, ezért elnézést kérek mindenkitől, számomra ez a minisztérium a legizgalmasabb

minisztérium, a gazdasági fejlesztésekkel kapcsolatos kérdések nagyon izgatnak. Még egy kapcsolódó rész, ami nagyon izgat, hogy ennek a minisztériumnak a jövője és a mozgása vajon mennyire fogja figyelembe venni a vállalkozói érdekképviselőknek a véleményét.

Én megmondom őszintén, annyira trehány voltam, hogy én most nem tudom, hogy a gazdasági érdekegyeztetés melyik minisztérium hatáskörébe tartozik, ez az elmúlt húsz évben már mindenhol volt, talán nem is nagyon érdemes már követni, hogy hova tartozik. Én azt gondolom, hogy a gazdasági érdekegyeztetés kérdése, az én megítélésem abszolút szubjektív, ide tartozik. Innentől kezdve nyilvánvalóan a kérdés rögtön ebből adódik, hogy hogy képzelem és hogy működtetné ezt az intézményrendszert, ami azért az elmúlt tíz évben, hogy mondjam, nagyon visszafogottan fogok fogalmazni, elég takaréklángon égett csak, és nem igazán volt aktív.

A harmadik dolog, amit szeretnék megkérdezni - erre nem lesz könnyű a válasz, előre mondom -, a miniszterelnöki expozéban hétfőn elhangzott, azt hiszem, egy mondatban, nem tudom, hogy ön fölkapta-e rá a fejét, én fölkaptam, hogy az elkövetkező jövőben árszabályozási kérdésekben változások várhatók. Ezt azért gondolom aktuális kérdésnek, azon túl, hogy a miniszterelnök úr ezt mondta, bár önmagában ez is érdekes, de miután Magyarországon hosszú-hosszú évtizedek után igazából tapasztalunk egyfajta árszabályozást, és én most csak és kizárólag a kiskereskedelemre gondolok, illetve ez megfejezve az üzemanyaggal, amelyek stratégiai kérdések, hogy erről milyen tudás van és mi az, ami megosztható velünk. Miben gondolkodhat a miniszterelnök úr, amikor árszabályozásról beszél? Nyilvánvalóan ez azt jelenti, hogy a mai ételmisszer plusz üzemanyagon felül még vannak valamiféle elképzelések. Én még csak abba se gondolok bele, hogy itt csak kiskereskedelmi árakról lehet szó, lehet szó nagykereskedelmi árakról is, de igazából én a sötétben tapogatózom, hiszen erről mindössze egy mondat hangzott el a hétfői expozéban, és szerintem ez egy rendkívül fontos figyelmeztető mondat.

Az utolsó kérdésem és kérésem, hogy ha jól figyeltem - és kérem, hogyha hibáztam, akkor javítson ki -, hogy az ételmisszer-kereskedelemben is említette az 50 százalékos, és itt bizonytalanul fogok kérdezni, tulajdon- vagy forgalmi arány megteremtését. Itt ezt majd tisztázzuk, és kérem, hogy ön tisztázza, mert lehet, hogy én félrehallottam. Én úgy emlékszem, hogy tulajdon volt, azt írtam föl magamnak, de ezt forgalmi oldalról is meg lehet közelíteni, hogy a forgalom részesedése 50 százalék, az egy másfajta megközelítés, de az is mutat valamit. Itt azt szeretném megtudni, hogy milyen elképzelések és milyen tervek alapján gondolja, hogy a hazai ételmisszer-kiskereskedelemnek - akkor maradjunk a tulajdonarányoknál - a tulajdonaránya elinduljon az 50 százalék felé; még közel sincs ott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Tisztelt Bizottság! Akár folytathatnám is az alelnök úr gondolatát a hazai kiskereskedelemről, hiszen én is azért kértem szót alapvetően, mert nagyon fontosnak tartom azt, hogy egy olyan miniszterjelölti bemutatkozáson vagyunk, ahol az anyagban külön kiemelésre került ez a nemzetgazdasági ág. Sokan azt gondoljuk erről, sajnos, még ma is, hogy ez piaci alapon majd megoldódik, hogy a piac itt mindent szabályoz, de ha valamit megtanulhattunk az elmúlt tíz-tizenkét évből, hogy azok a célok, amelyek az önellátás és a hazai pozíciók javítását jelentik, kizárólag piaci alapon nem működhetnek.

Akkor, hogy visszacsatoljak az eredeti dologhoz, amiért szót kértem, én is azt gondolom, hogy nagyon aktuális és nagyon időszerű az, hogy egy olyan minisztérium

működjön Magyarországon, amely perspektivikusan tekint a magyar gazdaság fejlesztésére, és egyes ágazatok tekintetében is próbál olyan víziókat és olyan eredményeket elérni, amelyek, valljuk be, hogy az elmúlt tíz-tizenkét évben hiátust szenvedtek. Az ön szerepvállalása már csak azért is egy nagyon jó dolog, mert az életrajzából is kiderül, hogy a Magyar Nemzeti Banknál töltött egy jelentős időt a korábbi években, amiről tudjuk azt, hogy az elmúlt tíz-tizenkét évben a hazai gazdasági felzárkózásban, fejlesztésben és a víziók megfogalmazásában ugyancsak elég fontos szerepet és jó szerepet töltött be.

De hogy megint visszakanyarodjak a kereskedelemhez röviden, mert talán itt ez tényleg nem a képviselők meghallgatása, hanem a miniszterjelölt bemutatkozásának a lehetősége, a hazai kereskedelemre visszatérve én is azt gondolom, hogy itt az ideje annak, hogy az állami szerepvállalás mellett, úgy szoktam fogalmazni, hogy a rendezett visszavonulás feltételein túl offenzívába kezdjünk. Itt jó sok terv született az elmúlt évben ezzel kapcsolatban, természetesen ezeket majd elő kell venni és megnézni, hogy mit lehet aktuálisan megvalósítani.

Mindenesetre én ezekben a frakció részéről, a magam részéről is mindenképpen abszolút támogatást tudok a miniszter úr számára biztosítani, már csak azért is, mert a kereskedelem is szerteágazó, és sokszor leszűkítjük ezt az élelmiszer-kiskereskedelemre. De jól látjuk, hogy a kereskedelemnek jó néhány ága van, ahol rosszabbak a piaci viszonyok, már a hazait és a nemzetközit tekintve, mint az élelmiszer-kiskereskedelem, ahol ugyancsak lennének tennivalók. Ez erős összefüggésben van egyébként azzal a másik célkitűzéssel is, hogy a hazai kereskedelem uralása nélkül, mondjuk ki ezt a szót még akkor is, hogyha esetleg sokaknak ezt sértőn hangzik, a hazai élelmiszer-ellátásnak a biztonsága sem biztosítható hosszú távon, ha a kereskedelem nincs hazai kézben.

Egy szó, mint száz, a feladat nagyon nagy, mi a támogatást tudjuk biztosítani.

Én egyetlenegy kérdést fogalmaznék meg a végére, hiszen az az új minisztériumi struktúra, ami föláll, azzal a lehetőséggel kecsegtet talán, itt a legnagyobb kihívás az előttünk álló időszak mindenféle recessziós félelme mellett az, hogy milyen forrásokat tudunk biztosítani a hazai vállalkozói szektor támogatására. Abban az állami portfólióban, amit a miniszter úr kezelni fog, milyen további lehetőségeket, milyen eddig fel nem használt forrásokat lát esetleg a hazai vállalkozói szektor fejlesztésére? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tordai Bence képviselő úr, frakcióvezető úr kért szót. Öné a szó!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is üdvözlöm a miniszterjelölt urat, a miniszterhelyettes-jelölt urat, államtitkárjelölt hölgyet és urat. Az elmúlt éveket a magyar gazdaságpolitikában a Matolcsy-Varga-cicaharc határozta meg. Általánosságban az volna a kérdésem, figyelembe véve a miniszterjelölt úrnak az életútját és az eddigi pozícióit is, hogy mire számíthatunk e téren, hogy akkor ez most egy háromszereplős játékká bővül, vagy ön van éppen a miniszterelnök kegyeiben, és akit itt meghallgatunk, az fogja ténylegesen meghatározni az ország következő négy évének a gazdaságfejlesztési koncepcióját.

Az illetékességi területek felsorolásának logikája szerint mennék. A nemzetközi pénzügyi kapcsolatok is ide tartoznak. Az volna itt a kérdés, hogy az orosz kémbank, amelynek távozását és az abból való kiszállást nagyon sokan, sokszor kezdeményezték már a háború megkezdése óta, azt meg fogják-e végre lépni, hasonlóan a többi európai uniós tagállamhoz.

A versenyképességgel kapcsolatban az volna a kérdésem, hogy vannak-e konkrét, kitűzött célok, valamely versenyképességi rangsor valamely pozíciójának az elérése, vagy ehhez hasonló konkrétságú célkitűzés.

Az is kérdés volna, hogy mit jelent az az itt hivatkozott zöld- és digitális szempont a versenyképesség javításában, mert a digitalizációt úgy, ahogy, bár elég nyögvenyelősen láttuk fejlődni, a zöldgazdaságra való átállást viszont semmilyen szinten nem, és most itt nem önnel, hanem az előző miniszterjelölttel vitatkozva szeretnék tényeket idézni. Tehát Magyarország e téren nagyon rossz teljesítményt nyújt, ellentétben azzal, amit Szijjártó miniszterjelölt úr mondott, nem csökken, hanem éppenséggel növekszik az üvegházgáz-kibocsátás, szén-dioxid-egyenértékben ez 43 millióról indulva, '13-tól számítva az utolsó három évben, amikor KSH-adat van, 49 millió tonnánál tart. Úgyhogy az biztos, hogy nem zöldült az elmúlt években a magyar gazdaság, éppen ellenkezőleg; kérdés, hogy milyen eszközökkel, milyen intézkedésekkel terveznek ezen változtatni.

Szintén a versenyképesség javításához, fejlesztéséhez tartozik az a kérdés, hogy a kormányzat lépései összhangban lesznek-e a továbbiakban azokkal a célokkal és megfogalmazott, megjelölt lehetséges eszközökkel, amit eddig a Magyar Nemzeti Banknak a versenyképességi anyagaiban láttunk, hasonlóan ahhoz, amit például mi, párbeszédesek, de úgy általában az ellenzékben is gyakran megfogalmazunk, hogy a társadalmi feltételeket kell megteremteni ahhoz, hogy a versenyképesség hosszú távon is fenntarthatóan növekedjen. Az emberbe való befektetés a kulcs, nem pedig betonba és acélba kell önteni a milliárdokat. Tehát terveznek-e az oktatásban, az egészségügyben, a területi egyenlőtlenség, a szociális ellátórendszer vagy bármely egyéb társadalmi alrendszer fejlesztésében olyan átfogó lépéseket, amelyek Magyarországot tényleg versenyképes gazdasággá tehetik.

Szintén tulajdonképpen kapcsolódik akár a versenyképességhez, akár általában a gazdaságfejlesztéshez annak az egyik legnagyobb akadálya, ami jelenleg az infláció. Itt Mellár Tamás professzor úrnak a kérdését is tolmácsolom, amikor azt a kérdést teszem fel, hogy lesz-e átfogó antiinflációs csomag, ennek milyen arányai lesznek a monetáris és a fiskális eszközöket nézve, illetve hogyha lesznek ilyen fiskális antiinflációs politikai lépések, akkor ezek inkább a keresleti vagy inkább a kínálati oldalt fogják érinteni.

Az állami vagyon kezelésével kapcsolatban tulajdonképpen államtitkárjelölt asszonyhoz szólna a kérdés, de, gondolom, a miniszterjelölt úr válaszol. Meglehetősen sok állami vagyont szerveztek ki az elmúlt években közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokba, amelynek sokszor a hosszú távú finanszírozása is közpénzekből történik. Az volna a kérdés, hogy ezeket mennyire tekintik közvagyonnak a továbbiakban, mennyire tekintik az állami vagyon részének, kvázi legalábbis, mert látjuk, hogy jogilag ezt sikerült kiszervezni az állam kebeléből.

Illetve még a prezentációval kapcsolatban felmerült egy-két kérdés számszerű adatok kapcsán. Például az év végére megcélzott 73,8 százalékos államadóssági cél. Ugye, jól idézem? Vagy ez a jövő év végére. (*Nagy Márton István: Ez a jövő év végére.*) Jövő év végére, jó, akkor idén csak 76,1. Jelenleg ez 77,3, és növekedni látszik. Tehát akkor jól értjük-e, hogy egy megszorító csomaggal készül a Fidesz a következő hónapokra?

Illetve még egy, ami nagyon fontos, és örültem, hogy miniszterjelölt úr behozta, én eddig leginkább Scheiring Gábor munkásságában találkoztam ennek a témának a méltó és kellő mélységű, jól adatolt taglalásával, ez pedig a dualitásnak a problémaköre. Ott ugyan eléggé más adatok látszanak, az ő kutatásai és az ő számai ennél magasabban beragadt külföldi/hazai kkv termelékenységű arányokat mutatnak. De akárhogy is van,

abban egyetértünk, hogy csökkenteni kell ezt a régiós összehasonlításban is magas arányt.

Az volna a kérdésem, hogy akkor ebből következik-e az, hogy a támogatások szerkezetében változást látunk majd a következő években? Tehát az a multinacionális nagyvállalatokat túltámogató modell, amit az elmúlt időszakban láttunk, az változni fog-e, illetve az az adórendszer, ami a társasági adóban elsősorban megint csak a nagyvállalatoknak kedvez? Hogyha az effektív adókulcsot nézzük, akkor tényleg azt tudom mondani, hogy azt az egyszerű összefüggést látjuk, hogy minél nagyobb egy vállalat, annál kevesebb taót fizet. Ebben várható-e érdemi elmozdulás? Visszatérünk-e akár a kétkulcsos társaságiadó-rendszerhez, ami kevésbé sarcolja a kisvállalkozásokat, vagy legalább felszámolják-e azokat az indokolatlan, nagyvállalatoknak nyújtott adókedvezményeket, amik éppen a hazai kkv-kkal szemben biztosítanak nekik versenyelőnyt? Azt hiszem, ennyi lett volna a kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Varga Gábor képviselő úr kért szót. Öné a szó!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Államtitkárjelöltek! Sok szeretettel köszöntöm én is önöket, és gratulálok ahhoz, hogy a miniszterelnök úr felkérte önöket egy igen fontos munka elvégzésére.

Itt képviselőtársaim, amikor jelentkeztem, utána azért már többször feszegették ezt az inflációs gondot és problémát. Bár ma Magyarország Európa középmezőnyébe tartozik az inflációs adatokat tekintve, hiszen egy ilyen 9-9,5 százalékról beszélünk, a miniszterjelölt úr szerint mikorra várható az, hogy ez konszolidálódik, és egy ilyen 3 százalék körüli vagy az alatti szintre térhetünk vissza.

Én a legelső ciklusban, amikor bekerültem a parlamentbe, akkor egy szülőfalumból származó korelnök mellé ülhettem, prof. Horváth János mellé, aki az akkori parlamentnek a korelnöke volt. Idén lenne ő 101 éves, és nagyon örülne annak a minisztériumnak, amit ön vezet. Végigülve mellette a parlamenti időszakot, többször felemlgette - aki egyébként, hogyha kevésbé tájékozottak az életútjáról, a magyar forint megalapításánál, illetve az erős forint bevezetésénél is atyáskodott, az első szabadon választott parlamentnek már tagja volt, a Széchenyi-tervnek az egyik kidolgozója, tehát egy rendkívül innovatív ember -, idős kora ellenére is mindig arról beszélt nekem, hogy milyen gazdaságpolitikai intézkedésekre és milyen jövőkutatásra lenne szükség; és többek között azt gondolom, hogy ez a minisztérium, illetve az ön személye is és az a prezentáció, amit itt elmondott, nagy örömmel töltené el.

Úgyhogy szeretnék gratulálni ehhez a minisztériumhoz, és remélem, hogy a sikerességéhez is, amelyhez hozzá fog járulni az, amit itt bemutatott ön a prezentációjában. Kérem azt, hogy ezt tényleg vezessék és vigyék véghez kellő keménységgel és szigorral. A munkatársainak és önnek is sok sikert kívánok!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kiss János képviselő úr szeretne szót kérni. Öné a szó, képviselő úr!

DR. KISS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is nagy tisztelettel köszöntöm miniszterelnök... - miniszterjelölt urat, bocsánat az elszólásért.

A prezentációnak tulajdonképpen egyetlenegy mondatára szeretnék kitérni vagy kérdezni azzal kapcsolatban, hogy önálló adópolitikát jelzett a miniszterjelölt úr. Én tudom, hogy az adópolitikába a pénzügyminiszter is szeret azért beleszólni, és azt is tudom, hogy valóban egy nehéz világgazdasági korszakot élünk. De mégiscsak azt

szeretném kérdezni, hogy folytatódik-e az az elmúlt egy-két kormányzati ciklusnak az az adópolitikája vagy adófilozófiája, ami az adócsökkentésekre épült.

Ha jól értettem Tordai Bence frakcióvezető úrnak a hozzászólását, az ellenzék inkább adóemeléseket támogatna a következő, előttünk álló ciklusban, az országgyűlési választási kampányban is inkább adóemelésekről beszéltek. Én mégiscsak azt szeretném kérdezni (*Z. Kárpát Dániel: Ez egy szakbizottság!*), hogy az adócsökkentés politikáját kívánja-e folytatni a miniszterjelölt úr, és ha igen, akkor milyen esélyeink vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hagyják meg nekem az ülés levezetésének a lehetőségét! Van-e további hozzászólási igény? (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok ilyet. Ezzel a meghallgatás vitaszakaszát lezárom.

Nagy Márton miniszterjelölt úrnak visszaadom a szót, és megkérem arra, hogy adjon választ az elhangzott kérdésekre, észrevételekre. Öné a szó!

Nagy Márton István reflexiói

NAGY MÁRTON ISTVÁN gazdaságfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a kérdéseket. Kezdjük az elsővel Z. Kárpát Dánieltől! Volt legalább öt-hat kérdése a felszólalásban, elnézést, ha nem számoltam, próbálok egyben válaszolni rá.

Alapvetően a felzárkózási modellnek egyetlen egyszerű képlete van: a növekedésnek beruházás által vezéreltnek kell lennie. A beruházási rátánk az Európai Unióban az egyik legmagasabb, benne vagyunk a top 3-ban. Ez a tavalyi évben 27 százalék fölött volt. Erre, azt gondolom, hogy büszkének lehet lenni, és nagyon-nagyon meg is kell védeni. A beruházás az, ami a növekedést hosszú távon fenntarthatóvá teszi. Ezen belül természetesen van állami beruházás, van benne magánberuházás és van benne családi beruházás, hiszen ha valaki lakást épít, az is egy nagyon fontos beruházási elem. Mind a háromnak a támogatása fontos, az állami infrastruktúra tekintetében erről majd meg fognak hallgatni másokat, mind a hármat támogatni és nyomni kell. Az egy másik dolog, hogy az iparpolitika tekintetében kellenek a stratégiai ágazatok, és természetesen a kkv-szektor fejlesztése mint vállalkozásfejlesztés és a vidékfejlesztés, ebben a dimenzióban kell gondolkodni. Tehát a beruházás a legfontosabb.

A második kérdés az, hogy ha már beruházunk, és a növekedést a lehető legmagasabbra toljuk föl úgy, hogy az Unió fölött legyünk, és a felzárkózás megtörténjen, akkor az ebből származó profit, ami nálunk megtermelődik, az maradjon itthon. Maradjon itthon! Ezt a GDP és a GNI közötti gaphez szokták hasonlítani, de most ne menjünk ebbe bele. A profitegyenleg a miniszterelnök úr által kitűzött kifizetési stratégia. A kifizetési stratégia két dologból áll: minél több intézmény tudjon kilépni a régióba, vásároljon vállalatot, exportáljon kifelé, és azt is jelenti, hogy minél több hazai stratégiai ágazatban szerezzük vissza a hazai tulajdon dominanciáját, mert akkor a profit itthon marad, nincs aki kivigye, mert az itthoni itthon fogja felhalmozni, illetve visszafektetni, újraberuházni. Ezen a két dolgon kell dolgozni, és hogyha ez megvan rendszerszinten és stratégiai szinten, akkor azt gondolom, hogy tudunk sikeresek lenni.

Ami a digitalizációt illeti, digitalizáció szempontjából azt gondolom, hogy nem a nagyvállalatoknak, hanem a kkv-knak a digitalizációját kell segíteni. Az, hogy Magyarországon minden vállalatnak legyen honlapja, hogy most csak erről beszéljünk, azt gondolom, hogy egy nagyon fontos dolog. Az, hogy az e-kereskedelem milyen mértékben fejlődik, az egy nagyon-nagyon fontos dolog. Ebből a szempontból a digitalizációnak igenis utat kell engedni, és támogatni kell mindenféleképpen.

A demográfiai vetület - én is foglalkoztam a demográfiai kérdésekkel. A születési rátánál azért az egy negyedéves adat, amit ön említett, azért éven belül elég volatilisán változik. Én éves adatokat szoktam figyelni. A tavalyi évben 1,57-tel zártunk, ez az elmúlt tíz évben a legnagyobb emelkedés az Európai Unióban. A legnagyobb emelkedés! Nincs még egy uniós ország, amely ekkora emelkedést tudott volna elkönyvelni. Azaz amilyen úton vagyunk, az egy jó út. A családok támogatása egy jó út, nem szabad belőle elvenni, hanem hozzá kell még tenni, a családtámogatást ki kell bővíteni. Ennek a családtámogatásnak nemcsak a nyugdíjkérdés egy fontos vetülete, hanem a lakáspolitikai és a lakáskérdés is egy nagyon fontos vetülete, és ez magát a lakáspiacot segíti, visszakapcsolódik az építőiparhoz, a beruházáshoz és a növekedéshez ilyen tekintetben.

Ami az árfolyamot illeti, ezt nem szeretném kommentálni. Az árfolyamot a piac határozza meg. Tehát még mindig ott vagyunk, csak úgy emlékeztetném a képviselő urat, hogy az árfolyamot a piac határozza meg. Kinyit a piac, és megmondja a kereslet-kínálati folyamatok alapján, hogy mekkora az árfolyam. Az árfolyam tekintetében az, hogy ha ön gyengének tekinti az árfolyamot, ha erősnek, én azt mondom, az árfolyam pont ott van, ahol lennie kell, mert a piac határozza meg.

Ami az élelmiszerárakat és az élelmiszeráfat jelenti, ott szeretném hangsúlyozni, hogy ez a kormány sok esetben már lecsökkentette az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra. Rengeteg élelmiszer tartozik az 5 százalékba, amit a baloldali képviselők nem szavaztak meg akkor, szeretném hangsúlyozni ezt is. Tehát az 5 százalékra való csökkentést a Fidesz-KDNP-frakció megszavazta, az ellenzéki frakciók nem szavazták meg.

Ami a másik dolgot illeti, az áfa kérdésköre egy veszélyes dolog, ezzel együtt, egy bizonyos szinten túl már nem fog átmenni a fogyasztókhoz, tehát, ahogy ön is mondta, maguk a kereskedők lenyelik. Kik ezek a kereskedők? Jelen pillanatban a külföldi tulajdonosok, többségük külföldi tulajdonban van. Nem gondolom, hogy őket támogatni kéne jelen pillanatban.

Ami a devizahitelezést illeti, én ezt többször elmondtam, nem tudok mást mondani, devizahitelezés nincs. Nincs! A kormány és a jegybank kivezette a devizahitelezést 2015-ben, azelőtt, mielőtt a svájci frankkal szemben a forint jelentősen leértékelődött, mert a svájci jegybank eltörölte a svájcisapkát, ha így fogalmazhatok, és ma akár 60 százalékkal is nagyobb lenne a törlesztőrészlet, hogyha ez nem történt volna meg. Ezt le lehet modellezni. Ha ez nem történik meg, akkor nincsen ilyen kimagasló gazdasági teljesítmény, és a gazdaság a Covid-válságnak és utána a háborúból eredő gazdasági és energiaválságnak nem tud így ellenállni. A gazdasági erő, az, hogy a gazdaság milyen erős most, azért ilyen erős, mert nincs devizahitel-probléma, szeretném hangsúlyozni. És ne menjünk bele, hogy ki miatt történt a devizahitelezés felfuttatása, mert vannak, akik megoldják ezt a dolgot, vannak, akik okozzák. A megoldók ebben az esetben nem maguk hozták a devizahitelezés felfuttatását, hanem a baloldali kormányok okozták a devizahitel-problémát. Ez megint csak egy történelmi tény, meg kell nézni, hogy ki alatt futott fel.

A második kérdés tekintetében Erős Gábor képviselő úrnak, az olaj- és gázembargó kérdésköre. Jelentem, mi csináltunk hatástanulmányt, nem úgy, mint Brüsszel, aki nem csinált ilyen hatástanulmányt. Tehát amikor valamit elkezdnek belengetni, energiaszankció, így-úgy-amúgy, azzal kezdi egy normális ember - bocsánat, hogy ezt mondom -, hogy megnézi, hogy mindez hogyan hat az uniós gazdaságra és az Unió egyes tagországainak gazdaságára. Anélkül kezdte el Brüsszel ezt az egész dolgot, hogy ilyen hatástanulmányt készített volna, sőt, még fogalma sem volt arról, hogy hogyan hat egyes tagországokra. Mondjuk úgy, hogy ez egy felelőtlen magatartás.

Magyarország elvégezte a házi feladatát, mi megnéztük azt, hogy a szankciók hogyan hatnának ránk. Kezdjük az olajjal! Az olajszankció esetén, ha ez azonnali szankció lenne - ezen túl vagyunk, de azért megmutatom, hogy megnéztük -, tehát ha holnaptól azonnali orosz olajszankció lenne, akkor a Brent hordóóra dollárban kifejezve 185 dollárra emelkedne. Most mit néztünk? Azt néztük, hogy nagyjából 113-114-en van, tehát ez a szint 185 dollárra emelkedne per hordó, és nemcsak hogy emelkedne, hanem az üzemanyag 30-40 százalékát nem tudnánk beszerezni, tehát ellátásbeli probléma lenne, nem tudnánk helyettesíteni az orosz olajat. Ez azonnali fogyasztáscsökkenéssel és a gazdaságnak a visszaesésével járna. Nincs értelme kiszámolni, hogy mi történne, mert azonnal recesszióba esnénk, tehát lényegében nagyon jelentős gazdasági hatásai lennének.

Még így is, hogyha van átmeneti idő, akár másfél-két-két és fél év, a Brent típusú olaj ára 130-140 dollár köré emelkedne, tehát ez a második eset, hogyha van átmeneti idő, de nincs kompenzáció. 130-140 dollár a jelenlegi 110-ről. Ez azt jelentené, hogy a ma 480-ba kerülő gázolaj és benzin ára körülbelül 800 forintra emelkedne - 800 forintra emelkedne. 55-60 százalékos emelkedés. Lehet, hogy be tudnánk szerezni az üzemanyagot, akár finomított formában is, de ez a hatás, ha figyelembe vesszük, hogy 6000 millió litert fogyaszt az ország egy évben, tessék felsorozni, hogy ez 300 forinttal mit jelent, euróban kifejezve több mint 4 milliárd euró lenne az, amit az autósok, illetve a vállalkozók fizetnének a kutakon 800 forintnál.

Az átállás költségeiről pedig hallotta, az, hogy a MOL átállítja a két finomítóját Pozsonyban, illetve Százhalombattán, 550 millió euróba kerülne, az Adria-vezeték, ahonnan pótolni lehetne, 220 millió euróba kerülne bővíteni, és még nem beszéltünk arról, hogy a tranzitdíj a Druzsban vagy a Barátságon keresztül olcsóbb, mint lentről, az Adrián keresztül, körülbelül a két-háromszorosa. Erre mondta a miniszterelnök úr, hogy ezt csak úgy lehet kiváltani, hogyha energiahatékony beruházásokba kezdünk, ami 15-18 milliárd eurót jelent. Tehát ennyit kérünk az Uniótól, mert ekkor lehet megvalósítani azt, hogy ezt a hatást, ezt a második hatást közel semlegesíteni tudjuk. 15-18 milliárd eurót.

Ha mi a gázembargóról beszélünk és a gáz kérdésköréről, nemcsak mi, ott már a német kutatóintézetek is, tehát Brüsszelt hagyjuk, de a német kutatóintézetek is azt állítják, hogy körülbelül kétszeresére emelkedne a gáz ára, amit mondjuk a holland gáztőzsdén jegyeznénk. Kétszeresére emelkedne. A német gazdaság azonnal recesszióba kerülne, és innentől kezdve ne is folytassuk, mert a magyar gazdaság nemhogy recesszióba kerülne, hanem nem tudom, ezenkívül még mi az, ami még lehet, az árak az égben, a GDP a földön. Tehát gázembargo esetén nincs miről beszélnünk.

Ezért mondtuk helyesen, ezért mondta a kormány helyesen, hogy az energiaembargo egy vörös posztó, most az olajnál meg kell állni. Ha mégis lépni akarunk, az 15-18 milliárd euróba kerül. Valaki ezt térítse meg! Én nagyon rossz dolognak tartom, még egyszer, hogy annak ellenére, hogy Magyarország ezt kiszámolta és Magyarország ezt már közölte, a többi országnak is kutya kötelessége ezt kiszámolni és közölni, hogy milyen hatással van az ottani választókra ez a lépés. Ez Szlovákiát is meg Csehországot is érintheti. Magyarország megcsinálta, kiszámolta ezt. Köszönöm.

Dávid Ferenc képviselő úr ugyancsak, ha jól emlékszem, több kérdéssel bombázott vagy tett föl kérdéseket, ha szabad így mondanom.

A közbeszerzés átfogó vizsgálata. A közbeszerzéseket mindig meg kell nézni. Jelentem, nem nálam van a közbeszerzési kérdéskör, egy másik miniszternél lesz - várják meg, érkezni fog. Azt gondolom, hogy a közbeszerzéseknek mindenféleképpen versenyképességet támogató közbeszerzéseknek kell lenni. Ez nagyon-nagyon fontos dolog. Ugyancsak nagyon fontos dolog, ez a saját véleményem, hogy a közbeszerzések esetén az építőipari közbeszerzéseknek követni kell a piaci folyamatokat, az

ármozgásokat akár lefelé, akár fölfelé megy. Itt az alapanyagokról beszélek. Ha elmozdulnak, akkor azokat az árakat követnie kell.

Ami a kamarát illeti, az ide tartozik. A kamarai törvény és a kamarákkal való együttműködés ide tartozik, főként az MKIK-val, a Parragh úrral való együttműködés, ami kitűnő, én az ÉVOSZ-t is nagyon szeretem, a Koji úrral való együttműködést. Kifejezetten jó szakemberekből áll az ÉVOSZ, sajátos módon egy másik tárcánál lesz az építőipar, illetve az építésberuházási tárca, ennek ellenére az ÉVOSZ ilyen tekintetben, gazdaságfejlesztés tekintetében ugyancsak egy jó partner lesz. Az együttműködés megvan, hetente beszélgetünk, lehet, hogy ezek után naponta fogunk, nem gondolom, hogy probléma lehet az együttműködésben.

Ami az árszabályozási kérdéseket illeti, az árszabályozás egy nagyon durva módja a piaci folyamatokba való beavatkozásnak, de azért a helyzet is nagyon durva. Ez a helyzet most nagyon durva. Nem szokványos helyzetben nem szokványos eszközök. Ha elhisszük azt - és ez most csak egy ilyen levegőbe való rajzolás -, hogy ez a nem szokványos helyzet egy olyan ársokkot okoz, ami utána megszűnik, mert a háború véget ér, hiszen ez okozza az energiaárak és a búza-, kukoricaárak megugrását is, hogy Ukrajnából például nem lehet kihozni a búzát. Tehát ha ez megszűnik és ez lekonyul, akkor ezt a hatalmas emelkedést, ami ráomlik a lakosságra és a családokra, egy ársapkával, egy árszabályozással le lehet vágni. Tehát ezt le lehet vágni, és igenis ezt meg lehet tenni, ebben az esetben rá lehet hárítani azon cégekre, amelyek eközben extraprofitra tesznek szert.

Ezért az üzemanyagot, ilyen tekintetben az üzemanyagár-sapkát jelen pillanatban a MOL gazdálkodik ki, az élelmiszerár-sapkát pedig az élelmiszer-kiskereskedők gazdálkodik ki, akik többségében külföldiek. Miért ne lehetne rátenni? Persze, hogy rá lehet tenni! Átmeneti? Átmeneti. Ez a hatás átmeneti, és azt gondolom, hogy az inflációs hatás is egy átmeneti hatás, a globális tényezők 80 százalékban játszanak szerepet. Ez nemcsak Magyarországon van így, ha megnézik az angol jegybank kormányzóját, e heti beszédében ugyanezt elmondta, az angol infláció 80 százaléka globális eredetű. Mindenhol globális eredetű az inflációnak körülbelül a 80 százaléka. Két dolog jól jön: energia és élelmiszer. Most az élelmiszert mondjuk úgy, hogy gabona, tehát búza, kukorica, és ott végigmegy az egészen, a takarmányon keresztül, a húsiparon keresztül végigcsatornázik.

Tulajdon. Én ott tulajdonról beszéltem, nem hozzáadott értékről, nem polcokon lévő magyar termékek részarányáról, tehát itt az élelmiszer-kiskereskedelemre utalva. Élelmiszer-kiskereskedelem esetén nagyjából a polcon 70 százalék a magyar termék. De mi a magyar termék? - lehet egy ilyet kérdezni. Mi a magyar termék? Az-e a magyar termék, amit Magyarországon előállítunk? Vagy az-e a magyar termék, amit Magyarországon előállít egy magyar tulajdonú cég? Azt gondolom, hogy ez utóbbi: Magyarországon előállított, magyar tulajdonú cég. Vannak, és most nem akarok kisserkeszteni külföldi cégeket, annak itt van egy leányvállalata, megcsinálja a terméket, mindezt akár hazai, akár külföldi importalapanyagból, és eladja, ez számomra nem magyar. Az a magyar, aki magyar terméket állít elő itthon, magyar tulajdonban és magyar alapanyagokból.

Meg lehet nézni az étolajbizniszt is. Ugye, önellátók vagyunk napraforgóból? Az étolajról tudjuk, hogy micsoda árak vannak. Magyarországon szerencsére el van látva ársapkával. Tessék megnézni, kihez ment idáig az a rettentő sok profit, ami az étolajbizniszben termelőként, étolaj-előállítóként megjelent. Tessék megnézni! És akkor meg lehet kérdezni, hogy mitől magyar a magyar. Még egyszer: Magyarországon előállított, magyar tulajdonú, magyar alapanyagból. Ez a magyar. Ha így nézik meg, hogy a polcokon ma milyen termékek vannak, akkor ennek az aránya már nem 70 százalék, hanem 50:50.

És akkor itt jön be az a kérdés, hogy az élelmiszer-kiskereskedelemben miért kell rendet tenni. Még vissza fogok térni Szatmáry Kristóf kérdésére, tehát nem teszek pontot a végére, fenntartva az érdeklődést a többi kérdés megválaszolása kapcsán. *(Derűltség.)*

Tehát a negyedik... Bocsánat! Szatmáry Kristóf úr kérdezett, akkor itt folytatom is. Tehát a következő a helyzet - ez egy nagyon jó kérdés volt. Alapvetően miről szól a gazdaság? A gazdaság arról szól, hogy vertikális integrációk léteznek. A kérdés az, hogy az integráció tagjai hazai tulajdonban vannak-e vagy nem. Lehetne ugyanabban a tulajdonban, de lehetőleg legyenek hazai tulajdonban.

Mondjunk egy nagyon egyszerű dolgot! Valaki gabonát termel, búzát, kukoricát, ez az integráció első foka; a második foka: bekeveri takarmányba; a harmadik foka: csirke-, sertésenyésztés; negyedik foka: feldolgozás, csomagolás; ötödik foka: kiskereskedelmi üzletlánc. Erről beszélünk, amikor élelmiszerről van szó.

Ilyen integrációt majdnem minden iparágban föl lehet lelteni. Ebben az integrációban vannak olyanok, akik alig keresnek pénzt, és vannak olyanok, akik halálra keresik magukat. Nem a hozzáadott érték számít, nem a hozzáadott volumen számít, hogy ki mekkorát ad hozzá, hanem az, hogy mennyit keres rajta. Meg kell találni, hogy ki keres rajta, és rájövünk arra, hogy hol van keresnivalója a hazai tulajdonosnak. Nem fogok belemenni egy vasúti kocsik építésébe, hogy ennél az összerakott vasúti kocsinál az integrációban hol van a legnagyobb profit. Nem a magyar járműgyártásnál.

Tehát azt szeretném mondani, hogy ne az előállításra figyeljünk, hanem a profitrátákra, és ebben az esetben a kiskereskedelemben és az élelmiszer-kiskereskedelmi egységekben igenis jelentős volumen alapú profit termelődik.

Mi a másik probléma? - és ezt is nagyon jól felfedte a képviselő úr. Hogy az egyes iparágakat felülről fogja mindenki, nem alulról, nem a termelő mondja meg, hogy mi kerül a polcra, hanem a kiskereskedelmi üzlet fogja megmondani, hogy mi kerül a polcra, és ő rendeli meg lefelé. Fönről lefelé haladunk, ezért az integrációnak a tetején a kereskedelem azért fontos nemzetgazdasági okból, mert ebben az esetben nemcsak az élelmiszeriparunkat befolyásolja, hanem a mezőgazdaságunkat, az állattenyésztésünket is. Még egyszer mondom, ezt majdnem minden iparágban elmondhatom, ezért fontos ez a dolog. Köszönöm szépen.

Itt még volt egy második kérdés, hogy hogyan tudjuk használni ezeket a pénzügyi eszközöket. Jelen pillanatban egy kézbe kerül az MFB Csoport és az Eximbank, ez két külön minisztériumban volt. Ez azt jelenti, hogy összevonásra kerül minden hitel-, tőke- és garanciaág. Ebből adódóan magukat a pénzügyi eszközöket kombinálni kell, és azt kell megnézni, hogy az egyes vállalatoknak, annak függvényében, hogy mekkorák és milyen életciklusukban vannak, milyen pénzügyi eszközre van szükségük. Adott esetben ez tőke vagy már azon a szinten van, ahol úgymond föl lehet menedzselni, tehát fölnagyobbítani a mérleget hitelekkel vagy akár garanciákkal. Ezeknek a kombinációját meg kell találni, és erősíteni kell a vállalati szektort, beleértve a kkv-kat és a nagy cégeket is, adott esetben a stratégiai cégeket is. Segíteni kell. A tőkealapoknál is javítani kell a hatékonyságot. Itt két cél van: a stratégiai iparágak és a kifizetés, ami - még egyszer - tartalmazza a kifelé menetelt és a hazai tulajdon részarányának a növekedését azokban az ágazatokban, amit mutattam.

Tordai Bence képviselő úr. A kapcsolat a gazdaságpolitikát meghatározó emberek között, Varga Mihállyal és Matolcsy Györggyel. Én azt tudom mondani önnek, hogy én azt gondolom, nekem nagyon jó a kapcsolat mindkét úriemberrel, és ha azt nézzük, például Varga Mihály 30 éve meghatározó szakember a gazdaságpolitikában, én rengeteget tanulok tőle is. A költségvetést ma Magyarországon senki nem ismeri

jobban nála, és Matolcsy Györgytől is rengeteget tanultam, amikor megérkezett a jegybankba, és azt gondolom, hogy is mondjam, sokkal szegényebb lennék, hogyha nem szolgáltam volna mellette. Azt gondolom, hogy ez a két közgazdász ma is elég befolyásos gazdaságpolitikai szakember, remélem, az is marad.

Az, hogy én mekkora, hogy is mondjam, ráhatással leszek a dolgokra, az nemcsak rajtam múlik természetesen, hanem a miniszterelnök úron is. Én mindenféleképpen nagyon gyorsan fogok haladni, nagyon innovatív és nagyon kreatív szemléletben. Az pedig, hogy ez a három pont, amit ön említett, Varga, Matolcsy és mondjuk Nagy nem három különálló pont lesz, hanem egy háromszög lesz, ami azt jelenti, hogy a pontok össze lesznek kötve egymással. Ez azt jelenti, hogy együttműködés lesz, kooperáció lesz, és ezt nagyon-nagyon várom. Ez természetesen továbbra sem azt jelenti, hogy ez a három ember a gazdaságpolitikai döntéshozó, a fő gazdaságpolitikai döntéshozó a miniszterelnök, ez a három ember javaslatot tesz.

A versenyképességi rangsor tekintetében mit lehet elérni satöbbi, satöbbi. Én azt gondolom, hogy nagyon nehéz kifejezni azt, hogy mikor leszünk elégedettek versenyképesség tekintetében. Azzal egyetérték, hogy ezt érdemes mérni, visszamérni, és az összehasonlításokat megtenni. Erre mutattam egy számot, ez a fejlettség kérdése, az egy főre jutó GDP. Azt gondolom, hogy ez az egyik legfontosabb szám, de természetesen nem az egyetlen szám, tehát például a gazdaság komplexitásának mérése, a digitalizáció foka vagy amit ön említett, az zöldkérdéskör is egy fontos dolog ebben. Ezek a mérőszámok, ha így nézzük, megint egy együttműködés a kormány és a jegybank között; a jegybank rendszeresen ad javaslatokat a versenyképesség növelésére, azt hiszem, ön is említette a 330 pontot. Ezeket mindig megnézi a kormány, mindig tanul belőle, amit gondol és amit tud, azt megvalósítja belőle. Azt gondolom, hogy ebben nincs probléma.

Ami az energiát jelenti, a zöldenergiát, én úgy tudom, hogy a zöldpénzügyi eszközök aránya Magyarországon az egyik legnagyobb Közép-Kelet-Európában. Magyarország, ha így nézzük, a napenergia mellett tette le az esküt, hogy így fogalmazzak, egy kicsit solarfan, ha így nézzük, ebben akar előrelépni, és mellette az atomenergiában szeretne előrelépni.

Azért föl hívom itt is mindenkinek a figyelmét, hogy nagyon érdekes ez a kifejezés, hogy mitől zöld ma egy energia. Ma már a zöldenergia alá sorolódik az atomenergia is. A zöldnek már nem az a definíciója, hogy klímasemleges vagy nem, hanem az a definíciója, hogy önellátó-e vagy nem. Maguk a szolárparkok arról szólnak, hogy ha egy ország, egy család szolárt telepít a házára, azt jelenti, hogy önellátóvá válik. A zöld számomra önellátást jelent. A klímasemlegességi célok másodlagosak ebből a szempontból. Zöld = önellátó.

Ami az inflációt illeti, infláció tekintetében Magyarországon áprilisban 9,5 százalékos inflációt mértünk. Ez egy középmezőny. Azt gondolom, hogy Magyarország, akár hiszik, akár nem, infláció tekintetében jól vizsgálják, és azért vizsgálják jól, mert a jegybank a kormánnyal együtt fellépett az infláció ellen. Ha megnézik az Európai Központi Bankot, az eurózóna fő jegybankját, meg lehet kérdezni, hogy ők felléptek-e az infláció ellen, amikor az eurózóna-infláció is már magasságokat döntet, Németországban bőven 7 százalék fölött vagyunk, a Baltikumban 15 százalék körüli infláció van. Megkérdezem, hogy az Európai Központi Bank fellépett-e az inflációval szemben.

A magyar jegybank fellépett az inflációval szemben, tavaly év közben elindított egy kamatemelési ciklust. A magyar kormány fellépett az inflációval szemben? Fellépett az inflációval szemben, négy darab árstopot vezetett be. Melyik kormány az, amelyik még ilyen erősen fellépett az inflációval szemben? - szeretném megkérdezni.

Senki. Ma ez a négy árstop körülbelül 6 százalékponttal hozza le az inflációt, ki lehet számolni, hol lenne enélkül az infláció.

Persze, most már minden kormány követi a magyar kormányt abban, hogy árszabályozási lépéseket hoz az energia esetén a háztartásokat, a családokat megvédeni. Magyarországon ez már '13 óta így van, legalábbis a rezszi tekintetében. Ehhez csatlakozott tavaly az üzemanyag, az élelmiszer, illetve a kamatstop.

Volt még egy kérdés az adók tekintetében, a társasági adó, illetve a többi adó tekintetében. Én azt gondolom, hogy Magyarország számára az, hogy 9 százalékos társasági adó van, és ez a világon is az egyik legalacsonyabb, egy versenyelőnyt ad. Ezt ameddig lehet, meg kell tartani. De van a globális minimum társasági adóban, ami még nincs lezárva, de harcolunk ez ellen is. Szeretném hangsúlyozni, hogy az önálló adópolitikában a minimum társasági adóval szemben is mi vagyunk a legharcosabbak, hiszen tudjuk, mekkora érték az, hogy ha az adópolitikából már csak egy adónemet is kiszerveznek, és megmondják, hogy mi legyen, az mit jelent.

A magyar gazdaság teljesen más ciklusokban mozoghat, mint más országok gazdasága, más a nyitottsága is exportban, GDP-ben, talán Szingapúr meg Írország az, amelyik nyitottabb nálunk. Miért kéne azonos adórendszereket vagy azonos adókérdéseket megnyitni? Nem, ez egy másfajta ország, más struktúrával, más utat választunk. Ez a magyar út, ilyen tekintetben ezek káros dolgok, nem értek velük egyet. Ezért azt gondolom, hogy jó az az út, hogy a globális minimumadóval szemben, ameddig lehet, kitartunk, és a lehető legtöbb kedvezményt fogjuk kicsikarni a végén majd. Ez még, azt gondolom, hogy nincs lezárva. Köszönöm szépen.

Varga Gábor úr kérdése infláció tekintetében. Az infláció az idei évben 9-10 százalékos lehet átlagosan, a jövő évben 4-5 százalék körülire csökkenhet átlagosan, tehát jövő év végére már 3 százalékot láthatunk. Azt gondolom, hogy a jegybanki kamatemelések, az ársapkák, ha így nézzük, be fogják váltani a hozzájuk fűzött reményeket. De nagyon fontos az, hogy a Fed is elkezdett kamatot emelni, az EKB júniusban elkezd kamatot emelni, tehát a globális inflációval szemben is elkezdődik a küzdelem, és mint ahogy mondtam, azért ennek a nagy része, 80 százaléka globális eredetű. Tehát a jegybankok, a külföldi jegybankok tudnak a globális faktorok ellen harcolni, Magyarország - kis jegybank, kis ország - nem tud a globális ellen harcolni, nem tudja a határon megállítani az inflációt, hogy hoppá, bocsánat, ne gyere be. Ez nincs így! Tehát a globális inflációval szemben a külföldi jegybankok tudnak harcolni. Reményeim szerint és a piaci várakozások szerint ez meg fog történni, tehát ezért mondom azt, hogy a jövő év végére a 3 százalékra való mérséklődés, tehát az árstabilitás, amit 3 százalékon definiálunk, megvalósul.

Kiss János úrnak az önálló adópolitika tekintetében válaszoltam. Szerintem ez egy nagyon klassz dolog, ameddig lehet, az önálló adópolitikát folytatni kell. A közös adópolitikának szerintem nincs jövője. Ez is a szuverenitásnak a része, és nemcsak azért, merthogy már kurucok vagyunk, hanem egyszerűen egy gazdaságpolitikai kérdés.

Ami az adócsökkentéseket illeti, azt gondolom, hogy ez a kormány az elmúlt tizenkét évben megmutatta, hogy az adócsökkentés pártján áll, és nemcsak hogy az adókat csökkentette, például az adócentralizáció, ami az adóbevételeket, a GDP-arányt mutatja Magyarországon, 35 százalék, ez az egyik legalacsonyabb már most az Unióban. Ez jelentősen csökkent tizenkét év alatt, tehát lehet látni, hogy egyre kevesebb adót szedünk be a családoktól, a vállalkozásoktól, egyre többet hagyunk ott a családoknál, azt gondolom, ezt meg kell őrizni.

Még egy fontos dolog, hogy az OECD versenyképességi rangsorában, ami az adópolitikákat nézi, például a vállalati adópolitikában a társasági adó miatt nagyon elől vagyunk ebben a versenyképességi rangsorban. Ezeket a dolgokat meg kell őrizni. Ami

viszont továbbra is adócsökkentésre adhat okot, az úgynevezett adóék. Ez az egy-, kettő-, háromgyermekes családoknál ma már sokkal alacsonyabb, mint az uniós átlag, mert rengeteg pénzt hagyunk a családoknál a gyerekek miatt. Ahol az adóéket még lehet csökkenteni egy átlagbér esetén, ha gyerek nélkül van, ott még lehet csökkenteni.

De ez a kormány - és azt gondolom, hogy maga a frakció is, a Fidesz-KDNP-frakció - letette az esküt amellet, hogy a családpolitika nagyon fontos dolog lesz itt az adócsökkentés tekintetében. Azt kell eldönteni, hogy a családpolitika a további adócsökkentésben hogy vesz részt. Ez egy fontos kérdés lesz. Azt gondolom, hogy ez egy jó út, ezt követni kell, és örülök, hogy egy ilyen szellemiségű frakcióval tudok majd együtt dolgozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterjelölt úr válaszait. Azt gondolom, hogy egy nagyon alapos elemzést hallhattunk, és a minisztérium struktúráját tekintve az a tevékenységi kör, azok a területek, amelyek a minisztériumhoz fognak tartozni a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény alapján, kellő gondossággal kerültek kiválasztásra, hiszen tulajdonképpen egy gazdaságfejlesztési stratégiai minisztériumról beszélhetünk, amire nagy szükség volt, évek óta beszéltünk már arról.

A korábbi kormányzati szerkezetváltásnál még egy időben volt önálló gazdasági minisztérium, amelyik kifejezetten a stratégiai gazdaságfejlesztési dolgokat vitte, aztán utána ez megváltozott, nyilván mások voltak a kormányzati gazdaságpolitika súlypontjai. De azt gondolom, hogy a legjobb időben, egy ilyen viszontagságos, kihívásokkal teli időben újra szükség van egy ilyen erős minisztériumra, amely most a következő négy évben ezen a területen fog működni.

Azt gondolom az előadás alapján is, hogy a miniszterelnök úr a megfelelő helyre a megfelelő embert találta, hiszen, ahogy mondtam, Nagy Mártonnal korábban is dolgoztunk együtt, akkor is megbizonyosodtunk róla, hogy egy határozott, nagy munkabírási, innovatív személyről van szó.

Ahogy a miniszterjelölt úr is említette, én sem tartok attól, hogy három ilyen erős ember ne férne meg egymással a gazdaságpolitika irányításában, főleg úgy, hogy a miniszterelnök úr felelőssége a végső döntés meghozása. Illetve majd a kormány és a parlament döntésein múlik az, hogy azokból a javaslatokból, amelyek a gazdaságfejlesztési miniszter, a Pénzügyminisztérium, illetve a jegybank együttműködésével születnek, mely javaslatokból válik majd végül kormányzati vagy parlamenti döntés.

Nagyon fontosnak és nagyon jónak ítélem meg azt, hogy a vidék felzárkóztatása egy kiemelt célja a miniszterjelölt úrnak, az itt élő, itt dolgozó képviselőtársaim is valamennyien - Szatmáry urat leszámítva - a Fidesz és a KDNP frakcióinak vidéki választókerületekben megválasztott képviselői. Látjuk azt, hogy mennyit hozott a térségeinknek az elmúlt négyéves ciklus, a „Magyar falu”, illetve az infrastruktúrafejlesztés programja. Azt gondolom, hogyha ez a felzárkóztatás tovább tud erősödni, akkor nemcsak Észak-Magyarország és Dél-Dunántúl, hanem a teljes vidéki Magyarország a nyertese lehet majd ennek a négy kormányzati évnek.

Én azt kívánom, hogy azok a célok, amelyeket a miniszterjelölt úr most megfogalmazott az expozéjában, illetve a kérdésekre adott válaszokban, eredményesek legyenek. Az együttműködésünk folyamatos lesz, hiszen majd minden évben várjuk egy beszámolóra a bizottság előtt, ahol az elmúlt időszak munkáját fogjuk közösen értékelni. Sok sikert kívánok önnek és a kollégáinak is!

Határozathozatal

Nem maradt más hátra, mint a bizottságnak döntenie kell arról, hogy Nagy Márton urat alkalmasnak ítéli-e meg a gazdaságfejlesztési miniszteri poszt betöltésére.

Ki az, aki erre igennel válaszol? Kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez 10 igen szavazat. Ki az, aki nemmel szavaz? *(Szavazás.)* 4 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 10 igen, 4 nem mellett a Gazdasági bizottság Nagy Márton urat a gazdaságfejlesztési miniszteri poszt betöltésére alkalmasnak ítélte.

Köszönöm szépen a miniszterjelölt úr és államtitkárjelölt hölgy és urak részvételét. Sok sikert és jó egészséget kívánok a közeljövőben mindannyiuknak!

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést ezzel bezárom. 12 óra 45 perckor, a következő bizottsági ülésen Navracsics Tibor miniszterjelölt úr meghallgatásával folytatjuk a munkánkat. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 16 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília